

MŪSU PASTOGĖ

XXXII-ji metai

Australian Lithuanian Weekly
Registered for posting as a publication category B

Kaina / Price 50 c. 25.1.1982 Nr. 3 (1720)

KAS GRESIA TAIKAI?

Atrodo, paskutiniam karui pasibaigus visam pasauliui pasidarė savaime aišku, kad karas niekad nepasiteisina ir kad visokias problemas įmanoma išspręsti racionaliu ir taikingu keliu. Net karą laimėjusieji Vakarų santarvininkai įtikėjo, kad nugalėjus nacinę Vokietiją karinio pavojaus negali kilti ir nuleido rankas ne tik toliau taikos sargyboje būdėti, bet net nusiginkluoti, nes kasgi nori karo po tokios skaudžios patirties. Galvota, kad įsteigus Jungtinių Tautų Sąjungą, priėmus Žmogaus Teisių ir Tautų apsisprendimo nuostatus, bus įgyvendinta pasaulyje pastovi taika.

Taip galvojo Vakarai ir šitokio taikos sapno liūliuojami metėsi į taikingo gyvenimo kūrybą atsisakydami tolimesnės ginkluotės ir karinės bei politinės galybės stiprinimo.

Tačiau visai priešingai galvojo ir pasielgė Rytai, būtent Sovietų Sąjunga. Karo metu vokiečiai sovietų buvo totaliai parklupdę, ir tik Vakarai, ypač amerikiečiai, tiekdamie besaikiai materialinę ir karinę pagalbą, leido jiems atsitiesti. Po pergalės prieš nacinę Vokietiją sovietinė propaganda visai užmiršo, kas juos išgelbėjo, ir ėmė skelbti apie savo neįkainojamus laimėjimus ir išgelbėjimą pasaulio nuo nacių. Vakarai į tai nekreipė dėmesio tikė-

dami, kad fakto niekad nepaneigsi ir tiesa visad laimės. Tačiau nepaliaujanti propaganda ir melo kalimas atsiekė savo: ilgainiui vis tik įtikinta, kad tik sovietai savo narsa ir besąlyginiu pasiaukojimu išgelbėjo pasaulį ir tik jiems priklauso visi pergalės laurai. Gyvenimas parodė, kad kadaise Lenino mestas šūkis, jog šimtą kartų pakartotas melas virsta tiesa ir faktų, bent trumpam pasitvirtino. Šitas eksperimentas tęsiasi ir toliau.

Kai visi kiti atsisakė ginkluotės ir metėsi taikingai kūrybai, sovietai pasielgė priešingai: jie visą dėmesį sukaupė ginklavinimui tuo pačiu visam pasauliui skelbdami savo taikingumą ir kovą už taiką. Ir kai Vakarai, ypač amerikiečiai apsižiūrėjo, kuo visa ta sovietinė akcija kvepia ir ko siekiama ir pradėjo patys ginkluotis, kad nebūtų užklupti beginkliai, sovietinė propaganda jau buvo tiek paruošta, kad amerikiečiai pasaulio akyse pastatytų karo kurstytojų ir taikos griovėjų! Pastarojo meto įvykusios demonstracijos už taiką, nukreiptos prieš amerikiečių "imperializmą", yra sovietų KGB surežisuotos. Stebėtina tik, kodėl šito aiškaus fakto viešai neatidengia vakariečių spauda. Ir taip pasaulio akyse vis tiek palieka Amerika kalta už karo kurstymą, už ginklavinimą lenktynes, už grėsmę taikai. Bet kad Sovietų Sąjunga iš paskutiniųjų ginkluojasi, niekas iš vakarų pusės net nebando užsiminti, tarsi Sov. Sąjunga būtų beginklė avelė ir užuovėjos ieškotų tik po taikos balandėliais. Ligi šiolei niekas negirdėjo, kad dėl

Ukrainiečių nepr. diena

Sausio 22 d. ukrainiečiai švenčia savo tautos nepriklausomybės paskelbimo dieną 1918 metais, bet jau 1920 m. Ukraina buvo rusų bolševikų užgrobita ir paversta. Ukrainos laisvės kovotojai dar bandė jungtis su lenkais, bet greitai permatė lenkų užsimojimus Ukrainą pavergti. Pasirašydami Rygoje taikos sutartį lenkai su rusais pasidalino Ukrainą. Kilus antrajam karui 1940 m. birželio 30 d. Ukrainos tautiniai veikėjai vėl buvo pasiskelbę atstatą nepriklausomą Ukrainą, bet visi ukrainiečių politiniai veikėjai nacių vokiečių buvo sukišti į koncentracijos stovyklas. Tačiau jokia spauda nepalaužė ukrainiečių valios išsikovoti laisvę ir nepriklausomybę. Ir šandien toji laisvės kova vyksta tiek užsienyje, tiek pačioje pavergtoje Ukrainoje. Apie 60 % visų politinių kalinių Sovietų Sąjungoje sudaro ukrainiečiai.

Paulius Augius

Pajūryje

taikos ir nusiginklavimo būtu kada įvykusios demonstracijos pačioje Sovietų Sąjungoje, sakysim Maskvoje, Leningrade ar kur kitur. Kaip tik demonstruodami taiką sovietai su tankais sutriuškino vėgrų sukilimą, čekoslovakų demokratinių sąjūdį, išstisus tris ar keturis mėnesius ginklais grasino Lenkijos pasienyje neva manevrų pretekstu. Stebėtina, niekur net ir Vakaruose nesuorganizuota reikšmingesnės demonstracijos prieš sovietinį ginklavinimą, prieš jau trečiometai sovietų pradėtą ir tęsiamą karą Afganistane, tarsi tenai sovietai su savo

150.000 armija vykdytų taikos misiją su pavargėlių ir našlaičių globa bei greitosios pagalbos buteliukais. Negirdėta, kad milijonai bėgtų iš vakarietiškos priespaudos į rytus siekdami laisvės ir gelbėdami savo gyvybes, o priešingai - kaip tik iš sovietinių ir komunistinių kraštų veržiasi į laisvę gelbėdami savo gyvybes. Tai ypač iškalbinga demonstracija visam pasauliui, trunkanti nuo Sovietų Sąjungos iškūrimo ir ypač po antrojo pasaulinio karo, kas turėjo ir aklam atverti akis, bet, atrodo, lyg savo pražūčiai, sovietinės propagandos aptemdyti nemato ir nenori matyti faktų, o akiai seka, ką diktuoja Maskva. Gerai,

kad atėjęs prez. Reaganas bando pastoti raudonajam potvyniui kelią, bet ar jis galės išbudinti per 40 metų priešingos propagandos užmigdytą pasaulį ir įtikinti, kur melas, ir kur tiesa? Liūdniausia, kad toji vienpusiška propaganda laisvai vystoma nieko nepastatant tam priešingo. Gal čia ir yra vakariečių silpnybė, nes toji komunistinė ir antivakarietėška propaganda ne tik nevaržoma, bet jai net nesi-priešinama nieko nepastatant prieš, tarsi už viską būtų kalti tik vakarai, o rytai ir liktų idealu su savo žmogaus teisių paneigimu, koncentracijos stovyklomis ir amžinu badavimu.

Įvykiai

Dar gruodžio pabaigoje italų teroristai "Raudonoji brigada" pagrobė JAV generolą James Dozier, kuris anot teroristų pranešimo bus teisiamas "liaudies teismo".

Pereitą mėnesį kaip oficialiai skelbiama nusizūdęs Albanijos ministeris pirm. M. Shebu. Šiose pareigose jis išbuvo dar nuo 1954 metų ir esą buvęs pramatytas pavaduoti komunistų partijos vadą Enver Hoxha, kuris yra išlikęs vienintelis stalinistas.

Prez. R. Reagan galvoja ekonomiškai parklupdyti Sov. Sąjungą. Esmė, nereikia nei bombų, nei raketų. Sovietų pati kritiškiausia ir silpniausia vieta yra krašto ūkis. Prezidento manymu,

jeigu vakarai vieningai laikytųsi, būtų galima sovietus trumpu laiku suvaryti į bankrotą.

JAV kaltina Sov. Sąjungą už įvestą karo padėtį Lenkijoje ir už panaudotus metodus prieš lenkų tautą. Amerika siūlo grąžinti jos demokratines teises ir savo grasinimus tuoj pat grindžia tokiomis sankcijom:

Nutraukia keleivinį oro susisiekimą su Amerika;

Likviduoja visokias prekybos institucijas su sovietais;

sustabdo elektroninių ir kitokių precizinių prietaisų eksportą iš JAV į Sov. Sąj.; nutraukia derybas dėl javų eksporto į Sov. Sąj.;

suvaržo sovietų laivams teises naudotis JAV uostais; sulaiko įvairias technologines priemones eksplo-

tuoti naftą, dujas, kasyklas ir kt.;

Amerika perspėja ir kitus Vakarų kraštus laikytis amerikiečių paskelbtų ekonominių represijų prieš sovietus.

Gruodžio pabaigoje suėjo dveji metai, kai sovietai įsiveržė į Afganistaną ir per tą laiką vyko ir vyksta aršios kovos su laisvės kovotojais. Nežiūrint sovietų persvaros Afganistano laisvės kovotojai vis tiek kontroliuoja apie 80 % visos teritorijos. Krašto gyventojai yra prieš okupantus ir komunistinį režimą, ir apie kiekvieną sovietų kariuomenės pajudėjimą ofensyvai laisvės kovotojai tuoj sužino ir tam tinkamai pasiruošia. Turimomis žiniomis sovietai dar pasiuntė į Afganistaną apie 50.000 kariuomenės.

Beveik po 450 metų nu-trūkusių ryšių. Anglija ir Vatikanas vėl pilnai užmezgė diplomatinius santykius. Tiesa, diplomatinės misijos veikė abiejuose kraštuose dar nuo 1923 metų, bet jos neturėjo pilno diplomatinio statuso.

Už paskutinę pergalę prieš Korėją iš naujo laimėjęs pasaulio šachmatų čempiono vardą sovietų šachmatininkas A. Karpovas apdovanotas Lenino ordinu.

Mūsų akimis žiūrint, visi mūsų veiksmai ir darbai atrodo teisingi, bet reikia prisiminti, kad ne visuomet yra teisingos tų veiksmų priežastys.

Užtenka tik atlikti savo pareigas

Metų pradžioje visados galima kalbėti apie įvairius pasiryžimus, nusistatymus, net išipareigojimus atsiekti to ir to, laikytis pasizadėjimų šeimai, tautai ir bendruomenei ir t.t. Tokie naujametiniai išipareigojimai visados veda asmenis, šeimas, net bendruomenes į tobulėjimą. Tai yra nepaprastai gražus ir kilnus paprotys, ir kas jo laikosi, visados metų gale turi neišmatuojamo džiaugsmo atsiektais laimėjimais bei rezultatais.

Atsimename, Pasaulio Liet. B-nės Vadovybė ir kitur net atskirų kraštų valdybos skelbdavo metus specialioms reikalam. Turėjome Donelaičio metus, Mairomio, Jaunimo, Laisvės kovos ir kitokius, ir visa tai buvo labai prasminga, nes šalia kasdieninių pareigų būdavo daugiau koncentruojamas dėmesys į vieną specifinį tašką, ir iš to gaudavosi gana gražių atsiekimų.

Neteko girdėti, kad šie metai būtų kam nors skiriami ar pašvenčiami. Atrodo, paliks eilinius metus su kasdieniniais rūpesčiais, o tačiau niekas iš mūsų nesėdės be darbo dairydami ir klausdami, ko čia griebtis ir ko siekti. Doras ir sąmoningas lietuvis niekad negali būti be darbo!

Gera, kai būna specialūs metiniai išipareigojimai, bet ir be to yra pilnos rankos darbo ir veiklos. Svarbiausia — **ATLIKTI SAVO KAIP LIETUVIO EILINES, KASDIENINES PAREIGAS.** Ir tai jau bus daug, pabrėžtinai daug atsiekti ir padaryta.

Jau pereitą kartą skaitėme, kad lietuvis dvigubai išipareigojęs ir gyvena dvigubą gyvenimą išeivijoje, negu kiti gyvenamo krašto piliečiai. Be abejo, ir pačių lietuvių tarpe atsiranda silpnosios sąmoningumo ir pasiduodančių gerbūvio pagundai ir gyventi, kaip gyvena kaimynas australas. Bet ar doras lietuvis gali sau ar savo šeimai tą leisti?

Atlikti savo kasdieniškas lietuviškas pareigas, atrodo, yra pats paprasčiausias dalykas, o kiek atidžiau pažvelgus nėra jau taip paprasta. Pradėkime nuo pačių pagrindų.

Kol vaikas namuose, jis dar gražiai kalba lietuviškai. Bet vos tik peržengia namų slenkstį, patenka į naują aplinką ir į mokyklą, jis grįžta namo jau sudarkytas ir jau kalbėdamas maišo svetimus žodžius. Ir jeigu niekas jo neperspėja, nepataiso, ilgai jį pereina į kitą kalbą išstumdamas savo pirmą

— motinos kalbą. Tėvai, patikaudami vaikui, į tai nekreipia dėmesio ir vėliau gailisi, kad neišmokė vaiko lietuviškai. O iš tiesų tai buvo pats paprasčiausias dalykas: iš pradžios perspėti vaikus, kad mūsų šeima yra kitokia, negu aplinka, ir kad namuose kalbama tik sava kalba. Po vieno, kito perspėjimo vaikas greit išsąmonina ir stengiasi prisitaikinti prie šeimos disciplinos. Ilgainiui ir pats išsąmonina, kad tėvų pažiūra buvo teisinga.

Jeigu šito nusistatymo būtų laikomasi, ir šandien nestokotų mokinių nei savitgalio mokyklose, nei lietuistiniuose kursuose. Galbūt ir metų metais statoma Jaunimo organizacija jau šandien turėtų tvirtus pagrindus.

Niekas negali priekaištauti, kad nedalyvaujame lietuviškoje veikloje. Tačiau statistiniai skaičiai visai kitaip kalba. Į bendruomeninius susirinkimus teateina vos saujelė, nors kolonijoje lietuvių skaičiuojama tūkstančiais. Čia irgi viena iš pagrindinių lietuvių pareigų. Tik lietuviybės principu vadovaujantis

šandien gėrimės ir didžiųjų atsiektais rezultatais, o tačiau jau dabar nekreipiame į juos tinkamo dėmesio leisdami jiems nykti. Čia turima minty lietuvių namai ir klubai. Savaitės suprantama, savaitės dienomis visi išipareigoję darbuose, šeimoje, bet savaitgaliais kiekvienas reikalingas atopūčio. O tačiau Lietuvių namai ar klubai be specialaus parengimo pasigenda lietuvių lankytojų. Štai Sydnejaus Liet. Klube savaitės dienomis sunku pamatyti lietuvių, nors klubas įkurtas pirmiausia lietuviams. Tenka girdėti, kad kituose klubuose kasdien netrūksta lietuvių, bet tik ne pas savus. Kas kad ir biznio reikalais gali skirti pasimatymus lietuvių namuose ar klube, ir niekad neteks dėl to raudonuoti ar gėdintis.

Žodžiu, kiekvienu atveju reikia išsąmoninti savo lietuviškas pareigas ir jeigu to laikysimės ir jas vykdysime, niekad nereikės abejoti dėl lietuviybės ateities Australijoje ir, be abejo, visame pasaulyje.

Visa tai yra labai paprasta ir beveik nieko nekainuoja: jeigu jautiesi lietuviu, atlik savo paprasčiausias lietuviškas pareigas šeimoje ir visuomenėje! (v.k.)

Padėka

Mylimam ir brangiam vyrui ir tėvui Ignui Aleknai mirus, reiškiamo nuoširdžią padėką:

St. Francis bažnyčios kunigams Frs. Munoz, McDonald ir O'Dea už Ignui suteiktą paskutinį patepimą, nuolatinį lankymą ligoninėje aprūpinant Šv. Sakramentu, o taip pat ir Sr. Marie Therese.

Kun. P. Daukniui už rožančiaus maldą koplyčioje.

Kun. Pr. Vaseriui už gedulingas Šv. Mišias ir už palaidojimą.

Dainos Sambūriui, p. P. Morkūnui ir p-lei. Z. Prašmutaitei už giesmes mišių metu.

Garbės sargybai ir karstą nešusiems.

Visiems aukojusiems mišių aukas ir dalyvavusiems laidotuvių apeigose.

P.L.B. pirm. p. Vytautui Kamantui už atsisveikinimo žodžius per A.L.B.K.V. pirm. A. Pocių.

Prie karsto kalbėjusiems: Melb. Ap. Vald. pirm. R. Šemetai, M.L.K. vardu p. A. Baltrukonienei, Dainos Sambūrio pirm. K. Lynikui, A.L.F. pirm. Dr. A. Staugaičiui, LKVS Ramovės pirm. V. Šalkūnui, spaudos platin-tojų vardu p. L. Padgurskiui ir draugų vardu kalbėjusiam p. J. Meiliūnui.

Melb. Soc. M. D-jai ir ponioms už šermenų paruošimą ir p. A. Vyšniauskienei už jos sudėtas eiles.

Dėkojame visiems aukojusiems A.L. Fondui ir "Mūsų Pastogei".

Organizacijoms, draugams ir visiems pareiškusiems mums užuojautą žodžiu, laišku ir spaudoje — nuoširdus ačiū.

Visiems draugams lankiusiems Igną ligoninėje ir jam siuntusiems geriausių linkėjimų — širdingai dėkoju.

Taip pat nuoširdus ačiū visiems brangiems draugams, ypatingai p.p. Antanaičiams, Dumskiams ir Meiliūnams kurie mane užjautė ir daug padėjo.

Ypatinga padėka p. Gabrieliui Žemkalniui už jausmingą ir kilnų velionės paminėjimą ir už užuojautą lietuvių radijo programoje.

Širdingas ačiū p. Vladui Jakučiui už nepaprastai gražų Igno gyvenimo aprašymą ir jo darbų įvertinimą "Mūsų Pastogėje".

Visiems nuoširdžiai dėkojame!

Ona, Viva ir Vytas
Aleknos

Lietuviai pasaulyje

V. Vokietijos dienraščiai "Die Welt" ir "Hamburger Abendblatt" lapkričio mėn. laidose plačiai paminėjo ekumenines pamaldas Hamburge, kurios buvo laikomos už Vokietijos ir Baltijos kraštų sunaikintus žydus. Šių pamaldų organizatorė buvo lietuvaite Dr. L.Z. Cucenaitė-Pascheit. Į šias pamaldas susirinko tūkstančiai žmonių iš įvairių tautybių. Pamaldos buvo laikomos pagrindinėje šv. Petro šventovėje, kurios klebonas yra Gunnar von Schlippe, kilimo rygielis. Jis pakvietė Lietuvoje gimusi rašytoją Icchoką Merą sunaikintųjų garbei uždegti ant septinšakio sustatytas žvakes. Jis taip pat pakvietė visus dalyvius, kurie žino sunaikintųjų vardus, ateiti prie specialaus stalo, paimti nuo žemės akmenėlių, padėti jį ant stalo ir uždegti žvakę. I. Meras pasakė atitinkamą kalbą, paminėdamas, kad Lietuvoje buvo sunaikinta 137.346 žydai ir Rygoje buvo sunaikinti iš Hamburgo atvežti 7000 žydų. Šiose pamaldose be kitų žymių asmenų specialiai iš Olandijos buvo atvykęs žurnalistas Lietuvos žydas Kaplanas, kuris olandų spaudoje daug rašo lietuvių - žydų klausimais, menininkas iš Vilniaus kilęs D. Geringas, vyskupas A. Deksnys, kun. V. Šarka, religiniam koncerte programą davęs prof. Dr. V. Vasyliūnas ir kiti.

Lietuvoje pasirodė eilė straipsnių, pavadintų

"Frontas be kraujo" kuriuose lietuviai yra "šviečiami" apie įvykius Lenkijoje. Autorius Feliksas Kuznecovas. Jis rašo, kad Lenkijoje išgalėjo žiauri bėkompraminė klasių kova ir Lenkiją yra apėmęs apgaulingas politinis "smogas". Jis rašo, kad primokinta vaikėzų šutvė degina viešai rusų ir istorijos (komunistinės) vadovėlius ir knygas. Jis kaltina tarptautinę reakciją ir Amerikos kišimąsi, bei buvusio valstybės sekretoriaus Brzezinski šėtonišką sumanymą sunaikinti socializmą Lenkijoje. Nieko jis nepasakė apie darbininkų kovą už savo teisę, per prievartą brukimą rusų ir komunizmo mokslo ir viso kito, ko lenkai savo kova trokšta. Tačiau, lietuviai, girdėdami Lenkijos žinias ir matydami jų televiziją, labai gerai šiuose Lenkijos reikaluose nusimano ir tik pašaipiai juokiasi iš tos sovietinės melo propagandos.

Sovietų "Literaturnaja Gazeta" neseniai vėl tilpo V. Petrusenko straipsnis apie Praną ir Algirdą Brazinskus ir pastangas juos sugrąžinti į Sov. Sąjungą. Dabar minima nušautosios hostesės motina, sesuo ir brolis. Jų vardu per Raudonąją Kryžių pasiūsta laiškas prezidentui R. Reagan ir valstybės sekretoriui A. Haig, bei eilei kitų pareigūnų, prašant parūpinti Brazinskų gyvenamus adresus, kad juos galima būtų patraukti teismo atsakomybėn už lėktuvo pagrobimą, lėktuvo hostesės nu-

šovimą ir lakūnų sužeidimą. Valstybės departamentas atsakė, pripažindamas įvykusį incidentą, suprasdamas šeimos narių skausmą, tačiau atsisakė duoti Brazinskų adresą, remdamasis konstituciniais JAV principais, kad adreso gavimas nepasitarnautų tiems tikslams dėl kurių jis prašomas.

Kūno Kultūros Institute Kaune buvo surengtas specialus minėjimas 75-rių metų krepšiniui Sov. Sąj. ir sekančiais metais sueinant Lietuvos krepšiniui 60 metų. Šiame minėjime pagrindinis dėmesys buvo kreiptas į Lietuvos krepšinį, kurio pradžia laikoma 1922 metais, kai Kaune žaidė Lietuvos rinktinė prieš LFLS. Minėjime dalyvavo Lietuvos pasaulio čempionė J. Daktaraitė, olimpinis žaidynių vicečempionai: S. Stonkus, S. Butauskas, J. Lagunavičius, A. Kudzyš, L. Tendzegolskis, V. Sercevičius, Europos čempionai: S. Jovaiša, R. Butautas, žymūs krepšinininkai: O. Butautienė, V. Bimba, V. Garastas ir kt. Minėjimas buvo užbaigtas koncertu, kurį davė Veterinarijos Akademijos ansamblis "Verpetai".

VLIKO TELEGRAMA
KAMPELMANUI APIE
KUN. LAURINAVIČIŲ

Gruodžio 8 d. VLIKO pirmininkas Dr. K. Bobelis pasiuntė šią telegramą ambasadoriui Maxui Kampelmanui, kuris vadovauja JA V-ųjų delegacijai Madrido konfe-

rencijoje: "Norime jus painformuoti apie kun. Broniaus Laurinavičiaus staigią mirtį įtartinomis aplinkybėmis. Kun. Laurinavičius buvo vienas iš dviejų dar neįkaltintų Lietuvos Helsinkio Grupės narių. Pranešta, kad lapkričio 24 d. jį Vilniuje suvažinėjo sunkvežimis. Trims dienoms anksčiau, Lietuvos kompartijos dienraštis Tiesa išspausdino pikta puolimą prieš kun. Laurinavičių, kaip ateizmo priešą, apkalbindama jį ganytojiška veikla Lietuvos jaunimo tarpe. Pastarųjų kelių metų bėgyje, Lietuvoje daugelis kunigų buvo užpuolimų aukomis, kai kurie jų net nužudyti - neva, kriminalinių elementų rankomis. Žinia apie dar vieno narsaus žmogaus teisių gynėjo tragišką likimą sukrėtė Sovietų okupuotos Lietuvos gyventojus ir visą pasaulį".

(ELTA)

SUIMTI KETURI
LATVIAI UŽ "BAISIŲJŲ
METŲ" KNYGĄ

1981 m. vasario mėnesį Rygoje buvo suimti keturi jaunuoliai už perspausdinimą knygos Baisieji metai, kurioje aprašomas Sovietų teroras Latvijoje 1940-ais metais. Apie tai informuoja USSR News Brief (Briuselis, 1981.XI.30).

Pernai įvykusiame pasaulio lietuvių gydytojų suvažiavime Čikagoje išrinkta nauja gydytojų Sąjungos vadovybė, kurios pirmininku išrinktas prof. Dr. Jonas Valaitis.

ISPODINGA SYDNEJAUS BIBLIOTEKA

Atsilankius į Sydnejaus Lietuvių Klubą ir apžiūrėjus puošnius jo įrengimus, būtų tikrai mirtina nuodėmė, jei gu svečias neužliptų į antrąjį pastato aukštą ir nesusipažintų su Sydnejaus lietuvių pasididžiavimu ir mūsų lietuvišką puošmeną - biblioteką ir skaityklą. Štai aną sekmadienį, buvau jau pasirušęs klubą aplėsti ir važiuoti namo poilsiui. Staiga prisiminiau, kad užmiršau atiduoti atsivežtus laikraščius, mano gaunamus oro paštus: "Dirvą" ir "Tėviškės Žiburius", kuriuos aš atiduodu skaityklai. Bibliotekoje dar sutikau besitriūsančią bibliotekos vedėją Č. Liutiką, kuris man tikrai nuoširdžiai padėjo ir džiaugėsi, kad aš skaityklą aprūpinu ankstyva užsienio lietuvių spauda.

Įėjęs į biblioteką, buvau nustebintas, pamatęs dvi dideles gražias ir puošnias stiklines spintas. Nors ir skubėjau namo, tačiau neiškenčiau ir paklausiau vedėjo, iš kur ir koku būdu jos išgytos. Kiek pamenu, niekas neprašė ir nerinko tam aukų. Vedėjas besisypsodamas ir besidžiaugdamas paaiškino, kad viena dovana A. Kasiulaičio, kurio aukomis, be šios spintos ir dvi naujos knygų lentynos nupirkto. Kita spinta paaukoto O. Šalkauskienės, sūnaus dailininko H. Šalkausko atminimui. "Tai yra pirmieji bibliotekos mecenatai" - pasakė bibliotekos vedėjas. Gėrėdamasis gražiomis spintomis, susidomėjau jose

esančiais eksponatais, kuriuos, nors prabėgom, aš pažymėsiu:

Natūralaus gintaro didesnių gabaliukų rinkinys ir permatomas plastikinis maišelis, su 947 mažais gabaliukais iš, Palangos pajūrio gintaro. Išskirtinai gražus Eglės Žalčių karalienės kūrėnėlis. Daugybė medžio drožinių, koplytėlė su Rūpintojėliu, majestotiškas kryžius, krucifiksas, prievarpstės, "kaimo skalbiamaoji mašina", kultuvė, šaukštas, šakutė, klumpės - Palangos Juzės ir kiti smulkūs medžio drožiniai.

Toliau yra medaliai: O. Matulionytės - Miniotienės gautas Gedimino medalis už darbo įvertinimą, Mindaugo karaliaus, trijų Lietuvos prezidentų, prof. Voldemaro, Didžiojo Vilniaus Seimo (1905 m.), Klaipėdos Atvadavimui prisiminimui, Jubiliejinis D.L.K. Vytauto su jubiliejiniais pašto ženklais, 1938 m. Tautinės Lietuvių Olimpiados su specialiu pašto ženklų rinkiniu, Dariaus Girėno medalis ir kt. Šalia medalių gražiai išdėstyti pinigai. Tai pirmieji laikinieji popieriniai 2 vieno cento banknotai, du 13-14-to šimt-

Česlovas Liutikas, Sydnejaus Lietuvių Klubo bibliotekos vedėjas

mečio Pragos gražiai, kurie Lietuvoj buvo vartojami ligi 16-to šimtmečio pabaigos, Stepono Batoro, Zigmanto Augusto gražiai - pinigėliai. Lietuviški gražiai ir kt. Keturi, įvairaus dydžio 400 metų jubiliejiniai Vilniaus Universiteto medaliai.

Klausydamas malonaus vedėjo Č. Liutiko išsamių paaiškinimų, negalėjau suprasti, kad spintos, vos prieš Kalėdas atsiradusios, jau sutalpino tiek daug gražių ir taip vertingų lietuviškų eksponatų. Iš kur visa tai taip greitai atsirado? - paklausiau vedėjo.

— Viskas padovanota ar paskolinta privačių žmonių ir tik keletas dalykų yra pačios bibliotekos. Štai matei O. Miniotienės medali, klumpės ir smulkesni drožiniai J. Venclovienės, o kiti bevardžių asmenų dovanoti ar deponuoti bibliotekai. Šiuo metu visi šie dalykai yra išdėstyti be sistemos, nes laukiama mūsų lietuviškos visuomenės didesnės paramos, papildant ir pripildant šias erdvas spintas mūsų istoriniais ir liaudies meno eksponatais.

— Nu, o kaip, gerbiamas vedėjau, ar jūs tikite ką sakote, kad visuomenė prisidės prie šio taip gražaus darbo ir pripildys likusias tuščias vietas lietuviškais dalykais, kas tikrai būtų mūsų visų Sydnejaus lietuvių pasididžiavimas ne tik prieš svečius iš kitų miestų, bet taip pat ir užsieniečius, bei svečius iš užjūrio?

— Taip, esu tikras, kad Sydnejaus lietuviai ras savo namuose gražių istorinių ir reprezentacinių lietuviškų dalykų, kuriuos duos ar paskolins mūsų bibliotekai. Ką gali žinot, gal vėliau ir lietu-

višką muziejų galėsim įsteigti čia. Aš tikiu posakiui "Baladokite, ir bus atidaryta".

Nepajutau kaip prabėgo gera valanda besikalbant su lietuviškiems reikalams širdį atidavusiu, maloniu bibliotekos vedėju Č. Liutiku, besiklausant jo paaiškinimų ir jo turimų ateities planų. Tikrai nesigailiu pabuvojęs čia ir pamatęs tuos puikius eksponatus, gražiai sutvarkytas knygas, lietuviškąją pasaulinę spaudą ir kt. Kaip gaila, kad daugumas mūsų tautiečių nežino ir neįvertina mūsų istorinių, kultūrinių ir tautinių brangenybių. Palinkėjęs vedėjui geriausios sėkmės jo kultūriniuose darbuose, tikiu, kad tautiečiai prisidės prie jo darbo, ras savo namuose lietuviškų dalykų, kurie praturtins mūsų reprezentacinę biblioteką ir, gal vėliau, muziejų. Gi, tuo tarpu, aš nuoširdžiai patariu rasti valandėlę laisvo laiko ir, apsilankius bibliotekoje, pasigrožėti ir pasigėrėti ja ir joje esančiais lietuviškais dalykais.

Ant. Laukaitis

Eduardas Cinzas. MONA. Romanas. išleido A. Mackaus Knygų Leidimo Fondas Čikagoje 1981 metais. 204 psl. Kaina 8 dol.

Eduardas Cinzas, gyvenęs Belgijoje, reikšmingai užsirekomendavęs kaip talentingas rašytojas su savo pirmosiomis knygomis: Brolio Mykolo gatvė (novelės) ir Raudonojo arklio vasara (romanas). Šioji trečioji — Mona — yra tarsi Raudonojo arklio romano tęsinys. Abi ankstesnės knygos premijuotos.

AUDRA VIRŠ EUROPOS

Ava Saudargienė

Roma yra daugiau negu saulėtas dangus, žali parkai ir meno galerijos. Roma yra praėjusių amžių burtai. Būtų pavasaris, vasara, ruduo ar žiema, atostogos Romoje yra spalvingas karnavalas. Kai traukinio palydovas pravėręs kupės duris šuktelėjo, Roma! Tiburtina! seno burtininko magija palietė mane. Pašokau, stvėriau savo nedidelį bagažą ir pini-ginę su liromis, kurių išsimainiau Muenchene.

Perone stoties pavadinimo nesimatė, paklausti italų manęs nesuprato. Aš karto-jau, Roma, Roma? Jie mojo, kažką šaukė. Palikau juos ir keliautojos instinkto veda-ma, požeminiu praėjimu pasiekiau stoties halę ir gatvę.

Roma laukė manęs. Danguš mėlynas, oras šiltas, kvapus. Po lietingos rudeniškai šaltos Vokietijos ir ilgų kelionės per Apeninus, jaučiaus kaip driežas karštoje Australijos dykumoje. Apšpito taksistai. Parodžiau kortelę su adresu.

Mano taksistas triukšmingai tūtuodamas vikriai lenkė automobilis ir neilgai trukus sustojo prie medžiuose skendincios Villa Ricotti, keturaukščio studentų bendrabučio. Pasitiko vedėja vienuolė uršulietė Zofija, mano brolio bičiuliu duktė.

Sulenkęjusio Anykščių bajoro duktė Zofija gimė so-

vietams okupavus Lietuvą. 1945 m. raudonarmiečiams, NKVD ir KGB brigadoms antrą kartą užvaldžius Lietuvą, buvo tėvų išvežta į Varšuvą. Ten užaugo negirdėdama lietuviškai. Baigusi aukštuosius mokslus vienuolių kolegijoje, pagilinus anglų kalbos studijas Londone, graži, talentinga mergina dėstė anglų kalbą kolegijoje ir pagaliau davė vienuolės apžadus. Prieš 16 metų pasiūta į Romą suorganizavo studentų bendrabutį. Jos vadovaujama atnaujinta, sumoderninta vila išlaiko 40 studentų italių ir lenkių. Dėka Zofijos tėvų bičiulystės su mano broliu, Villa Ricotti pasijutau kaip namuose. Vienuolių uršuliečių šeimoje radau draugiškumą.

Villa Ricotti netoli universiteto rajono, prie Egipto užkariautojo romėno Torlonio parko su puikių rūmų liekanomis; ant žalių kalvelių stovi du Egipto obeliskai, kurių Romoje yra trylikai. Artumoje yra Nomentana, neseniai atrastos Agnietės katakombos, Paganini parkas ir buvusi Musolinio rezidencija, kurios turizmo brošiūros nebemini. Susisiekimas su centru ir priemiesčiais patogus ir pigus. 5000 lirų (5 dol.) savaitinis bilietas leidžia naudotis visomis miesto susisiekimo priemonėmis.

Medžių ir gėlių apsupta.

me bendrabutyje tylu. Studentės išvykusios atostogų. Mano kambarys antrame aukšte. Keliolika pabėgėlių "turistų" iš Lenkijos apgyvendinti trečiame ir ketvirtame. Pirmame aukšte raštinė, svetainė, biblioteka ir kukliai įrengta koplyčia iš kur rytais ir vakarais sklinda giesmės palydimos harmonijos. Tai jauna vienuolė Vanda groja. Ji yra Zofijos dešinioji ranka, administratorė. Vanda taiso elektrinius įtaisus ir modernius aparatus, groja harmonija, skambina gitara, skaito evangeliją pamaldų metu ir studijuoja teologiją, ruošiasi egzaminams Varšuvos universitete.

Žemutiniame aukšte virtuvė, įėjimas į valgomąsias, kurio langai ir durys atsidaro į kiemo gėlynus. Aštuonios tylios uršulietės atlieka namų ruošą. Sesuo Margarėta ir Jadvyga valgydina ir rūpinasi manim, kalbina, klausia ar skanu, ar visko užtenka? Aš užtikrinu, kad skanesnės pizzos ir lazanos nesu valgiusi. Abiejų veidai nušvinta. Kalbamės šypsena ir ženklais, nes aš mažai žinau lenkiškų žodžių, itališkai nekalbu, o jos kitaip nemoka tik lenkiškai ir itališkai.

Politiškai sukrėstos Lenkijos "turistai" patys superka produktus ir patys gamina valgyti.

Po pusryčių išsiskirstom Romos burtų vedami. Sugrįžtam tik saulei leidžiantis. Manęs laukia skani itališkų patiekalų vakarienė. Kelia apetitą lenkų gamina-mų kepsnių kvapai.

Mano didokame kambary tyku. Pro atdarą langą girdžiui Romos alsavimą. Pravažiuojančių automobilių benzino ir oksido užterštas oras nepasiekia mano kambario.

Pirmą priešpiečių vaikščiojau apie Termini stotį, kuri yra centras ir susisiekimo širdis. Čia pat senas Nacionalinis Romano muziejus, kelios bažnyčios ir Piazza Respublika, kur kolonadų pavėsyje susirenka turistai ir stebi Romos gyvenimą. Čia ir aš praleidau daug vidudienių su kavos puodeliu ar šalto gėrimo stiklu ir stebėjau masišką judėjimą riedantį pro šnarentį Naiadų fontaną.

Sekančią dieną išėjau anksti, rūpėjo pažinti dirbančią Romą. Įsijungiau į rytmetinę italių skubą.

Dirbantieji apleidžia autobusą, nyksta įstaigų duryse, kiti vingiuoja tarp padūkusiai skubančių automobilių, suka į skersgatvius. Automobilai nepaiso judėjimo ženklų, lekia įvairiomis kryptimis, (mano australišku įpratimu neteisinga gatvės puse!), tūtuoja skersai einantiems ir stebuklingu būdu neužkliūva nė vieno, vikriai lenkia praeivius ir vienas kitą.

Roma pamišėlių ir genijų miestas. Čia nuostabūs seni rūmai, romėnų pergalių vartai, puošnios aikštės, parkai ir vilos. Siauros, vienos krypties gatvės, kitur plačios alėjos, pasipuošusios garsių skulptorių kūrinių, fontanais.

Roma neturi dangorėžių; Septynių kalvų mieste laip-

tai statūs, aukštoki, puošnūs. Jai lipant linksta kojos. Aikščių fontanuose maudosi balandžiai, o šalia ilsisi turistai su foto aparatais.

Pasiekiau Villą Borghese, įkurtą popiežiaus Pauliaus V brolvaikiu. Garsią pilį, primintą "Grožio rojumi", įpėdiniai praplėtė, genijai praturtino, sodininkai apsupo gėlynais ir parkais. 18 a. Villa Borghese atidaryta publikai. Vertingi didžiųjų menininkų paveiksai ir skulptūros sutraukia tūkstančius meno mėgėjų, kurie tylūs, susikaupe eina iš salės į salę ir baigia prieangy prie šaltų gėrimų baro, kiti išeina į parką.

Gėlyne ant suoloelio pasitiesiau Romos planą. Arti Borghese parko pastebėjau via Po. Patikrinau užsirašytą adresą: Lietuvos delegacija, via Po Nr. 40. Vakare buvau skambinusi telefonu, bet niekas neatsiliepė. Būdama taip arti, pasiryžau užėiti. Surasiu lietuvių pėdsakus senoje Romoje! nudžiugau.

Bus daugiau

Vakarų civilizacija atskratė paskutiniuosius akmenis amžiaus likučiais. Marahawa, New Guinea papuasai savo nosis persmeigia nebe kaulu, bet naudoja modernišką "ballpen".

Daug sužinosi skaitydamas Mūsų Pastogę!

SOLISTO J. VAZNELIO VIEŠNAGĖ ADELAIDEJE

Australijos lietuviai negali pasigirti savo iškilių menininkų gausumu. O ir tie patys per 30 metų pasidarė nebeužsimenami. Tad su neslepiančiu džiaugsmu sutinkame svečius menininkus, o ypačingai žinomus dainininkus iš užjūrio.

Mus jau yra aplankę visa eilė žymių solistų iš Amerikos kraštų, o taip pat ir iš Lietuvos. Šiuo atžvilgiu galėtumėm skaitytis pakankamai "išlepinta publika". Nežiūrint to, naujo svečio, solisto J. Vaznelio laukėme su nekantrumu. Dažnai skaitome Amerikos lietuvių spaudoje apie šį neeilinį solistą, dažnai pasirodantį koncertuose, o taip pat dalyvaujantį Čikagos Lietuvių Operos pastatymuose.

Daininkų pasaulio solistai - bosai nėra skaitlingi, o iškilių bosų tikrai nedaug. Todėl susidomėjimas solisto J. Vaznelio koncertu buvo gana gyvas. Be to koncertą išgarsino intensyvi reklama spaudoje ir per radio.

Katalikų Centro salėje buvo sumobilizuota virš 200 kėdžių. Koncertui prasidėjus, vos kelios jų liko neužimtos. Tai ne dažnas įvykis Adelaidėje.

Koncerto programa buvo gana įvairi ir plati; dainos ir arijos iš operų. Pirmoje dalyje padainavo St. Šimkaus "Da nepaketau" ir "Anoj pusėj Dunojėlio", Tallat - Kelpšos "Oi žinau, žinau" ir M. Petrausko "Jojau dieną", Vl. Jakubėno "Nejaugi vėl, Dieve", Loewe "Laikrodis" ir Rachmaninoff "Pavasario srovė". Ir pirmos dalies užbaigai arija iš G. Verdi operos "Don Carlos".

Po pertraukos solistas, pats kilęs iš Dzūkijos, jausmingai ir su nostalgija padainavo Vanagaičio - Jakubėno "Dzūkų kraštas". Po jos sekė Olekos - Jokubėno "Aš nežinau", V. Klovos "Padariau alutį" ir spėjusią išpopuliarėti Udrio ariją iš V. Klovos operos "Pilenai". Programos užbaigimui solistas pasirinko arijas iš G. Verdi operos "Simone Boccanegra" ir Rossini "Sevilijos kirpėjas".

Jonas Vaznelis, kaip solistas, tikra Dievo dovana ne tik lietuvių išeivijai, bet ir bendrai muzikiniam pasauliui. Tai aukštos muzikinės kultūros menininkas. Gražus žodžių tarimas, laisvas ir lygus balso skambėjimas, tobula išpildomų kūrinių interpretacija, solistą įrikiuoja į iškiliausių dainininkų gretas.

Liaudies dainos buvo atliktos su giliu lietuvių liaudies dainų dvasios pažinimu. Tačiau be abejonės didžioji meilė priklausė operinei muzikai. Čia jis atskleidžia savo balso grožį ir jėgą, kokia retas bosas yra gamtos apdovanotas. Klausytojai, programai išsisėmus, triukšmingai ir neatlaidžiai reikalavo programą dar pratęsti. Nors ir gerokai išvargintas užsitęsusių koncertų, solistas bisui pakartojo ariją iš "Sevilijos kirpėjo" ir priedui ariją iš operos "Korvenilio varpai". Publika, išreikšdama savo susižavėjimą ir dėkingumą už puikų koncertą, sustojusi dar ilgai audringai plojo. Bet

kiekvienas, kad ir maloniausias įvykis turi pagaliau pasibaigti. Pagaliau ir solisto jėgos ribotos.

Solisto Vaznelio koncertas ir jo viešnagė Adelaidėje, ilgainiui išliko mūsų atmintyje, kaip reta ir nepalyginama meninė prošaistė, apvainikavusi ir nuskaidrinusi šventines nuotaikas. Prie koncerto sėkmės savo svariu įnašu prisidėjo akomponiatorė - pianistė N. Stepleton, o taip pat ir aktorius B. Rainys, pertraukėlių metu paskaitęs poezijos, tuo suteikęs galimybės solistui atsikvėpti.

Esame dėkingi ALK Federacijai, kurios iniciatyva solistas Vaznelis pasiekė šį žemyną ir aplankė čia didesnes lietuvių kolonijas.

B.S.

LIETUVIAI TARPTAUTINĖSE MISIOSE

Gruodžio 8 d. naujai įšventintas Sydnejuje vyskupas John Heaps laikė šv. Mykolo bažnyčioje Darlingtone iškilingas mišias atstaujant trisdešimčiai Sydnejaus tautinių kapelionų. Mišias su nauju vyskupu koncelebravo ir mūsų kapelionas kun. P. Butkus. Lietuvius pamaldose atstovavo A. Vinevičius, A. Savickienė, D. Ankienė ir A. Kramilius. Danutė Ankienė skaitė maldą už Lietuvą lietuviškai, nes taip pageidavo vyskupas. Vertimas šios maldelės angliškai buvo atspausdintas specialiai atspausdintoje maldaknygėje. Po pamaldų lietuviai vieninteliai naujam vyskupui išteikė dovanėlę - knygą su įrašu ir padarę su vyskupu nuotrauką.

Kor.

LAIŠKAS REDAKCIJAI

Gerb. p. Redaktorium,

Kaip "Tariamojo meiluzio" režisierius, nenorėdamas leisti į diskusijas dėl G. Kazokienės straipsnio "Gaila laiko, gaila pastangų" tilpusio M.P. gruodžio 7 d. nr., noriu tik pareikšti, kad straipsnyje p. G. Kazokienė klaidina skaitytojus sakydama, kad aš bijojau šią komediją parodyti jaunimui skelbdamas, kad ši komedija tik subrendusiems. Pabrėždamas "subrendusiems" norėjau tik pasakyti, kad tėvai į vaidinimą neatsivestų vaikų! O kas liečia jaunimą, p.

REMTU LITUANISTINĘ STUDIJĄ

Iš vieno Melbourne universiteto humanistinių studijų fakulteto (Arts Faculty) Australijos Lietuvių Fondo Valdyba yra gavusi raštą (14.11.81) su pasiūlymu skirti po \$ 2000 trijų iki ketverių metų laikotarpyje už ruošimą lituanistinio kalbinių mokslinio darbo - "...for research on Lithuanian morphology". Sąlyga, kad su tokia pat suma prisidėtų A.L. Fondas. Pasiūlymas labai viliojantis ir svarbus lietuvių kultūrai. A.L. Fondo valdyba, teko girdėti, sprendimą padarys, kai susiras tokiam darbui rimtas kandidatas ir bus žinoma pasirinkta tema. Beja, siūlymas buvo gautas praeitų metų pabaigoje, kai dar buvo laikas pasiūlyti stipendijoms. Jei būtų atsiradęs kandidatas, jau baigęs kalbotyrinę studiją, tai to universiteto atitinkamas departamentas kandidatą būtų pasiūlęs federalinei (post graduate) stipendijai, kur yra \$ 85 savaitėi. Deja, tokio kandidato nepavyko surasti.

Dabar tėra likęs pirminis siūlymas - ruošti bei rašyti mokslinį darbą. Tema turėtų būti tokia, kokia negalima Vilniaus universiteto akademikams, kokia tegalima išeivijoje. Tokios temos, pavyzdžiui, galėtų būti: 1) Australijos lietuvių išeivių kalba; 2) Lietuvių kalbos mokymas išeivijos sąlygomis; 3) Naujadarai ir skoliniai šių dienų lietuvių bendrinėje kalboje.

Kandidatai kuo skubiau susiriša su A.L. Fondo valdyba: Australian Lithuanian Foundation Inc., 50 Errol St., P.O. Box 11, North Melbourne, Vic.

A. Zubras

G. Kazokienė tokiu pasakymu jaunimą visiškai nuvertina. Mūsų jaunimas yra pakankamai subrendęs, daugelis iš jų lanko australų teatrus ir apie N. Simon komedijas žino daugiau negu mes.

Julius Dambrauskas
"Tariamojo meiluzio" režisierius

Buvusį ALB Sydnejaus Apylinkės Valdybos narį ekonomistą Joną Penkaitį, sukūrusį šeimą su Karen Morley, nuoširdžiai sveikiname ir linkime abiem šviesaus ir laimingo šeimyninio gyvenimo.

ALB Sydney Apylinkės Valdyba

Ryga — kapitalizmo pagrindis

Rygoje klesti "pagrindinis kapitalizmas", dienraštyje The Baltimore Sun (1981.XI.8) rašo Jurio Ozols slapyvardžiu pasivadinęs latvių kilmės žurnalistas, neseniai apsilankęs Latvijoje. "Pas mus visko yra", juokauja rygiečiai. "Visa Sovietų Sąjunga pavydi mums, pagrindinio kapitalizmo centrui". Viena rygiečio žodžiais, Latvijoje veikia dvi ekonominės sistemos - valstybinė, kurioje viskas oficialiai nebrangu, bet tikrovėje siaučia nedaugelis, ir pagrindinė, kurioje ir retos prekės prieinamos už aukštą kainą. Šiuo metu, ekonominei padėčiai blogėjant, vis daugiau prekių iš oficialiojo ūkio nukreipiamos į pagrindinę sistemą. Joje nėra jokių taisyklių - tai anarchiškas kapitalizmas".

Ozols rašo, kad Rygoje vis ilgėja eilės prie mėsinų ir pieninių, geriausi produktai pradingsta dar nepasiekę lentynų. Pakeliui, jie nubyra draugam, juos pavagia parduotuvių personalas, ar sau "nurašo" biurokratai. Rygoje dabar daug kalbama apie kompartijos pareigūno Peterio Romsono bylą. Šis kompartijos pareigūnas savo paties iniciatyva ėmė tyrinėti maisto parduotuves

viename Rygos rajone ir patyrė, kad beveik pusė jų apgaudinėja valstybę ir klijentus. Tomsonas nuodugniai dokumentavo savo kaltinimus ir išteikė juos aukštesnėms institucijoms. Jo nustebimui, jis pats buvo apkaltintas ryšiais su "užsienio agentais". Jam telefonu pradėjo grasinti mirtimi, jį apžiūrėjo psichiatrai, gatvėje sumušė padaužos, ir galiausiai jis atsikūrė ligoninėje.

"Visos didelio masto juodosios rinkos operacijos daromos su partiečių žinia", tvirtina 29-metis Ojans Zavandovskis, kuris pats verčiasi kaip pagrindinis juvelyras. "Besipelnant, reikia išmokėti daugelį kyšių. Kai visi apgaudinėja sistemą, žmonės jaučia, kad tik kvailiai nepasiglemžia savo dalies".

Už amerikietiškus "Levi" firmos "džynsus, kurie simbolizuoja Vakarų gėrybę, Rygoje mokama \$ 300.00. Taip pat labai brangi kosmetika, amerikietiškos cigaretės ir žurnalai. Neseniai buvo suimtas "lūpų dažų" milijonierius, kuris Rygoje buvo įrengęs sudėtingą privačią dirbtuvę ir įsteigęs pardavimo skyrius Leningrade bei Kijeve.

(ELTA)

Ir sumainė žiedelius...

Lapkričio 14 d. Sydnejuje susituokė Jonas Penkaitis, aktyvus lietuvis ir ekonomistas su Karen Morley. Sveikiname jaunuosius ir linkime gražios ateities.

STAR MEMORIAL CO.

ALL CLASSES OF STONEWORK, INSCRIPTIONS AND RENOVATIONS

Office & Showroom at
Strathfield Entrance to
Rookwood Cemetery.

Phone — Works: 649 6301

89-5451 — Evening

Office and Works:
20-22 RAILWAY STREET
LIDCOMBE, N.S.W., 2141

LIETUVIAI, ĮSIDĖMĖKITE!

Paminklų ant kapinių bendrovė STAR MEMORIAL CO. siūlo lietuviams specialia kaina paminklus ant jūsų artimųjų kapo. Bendrovė sutinka ir siūlo nuo kiekvieno paminklo kainos 7 1/2 % skirti Mūsų Pastogėi.

Užsakydami šioje bendrovėje paminklą savo artimiesiems neužmirškite priminti, kad užsakote vado- vaudamiesi jų skelbimu Mūsų Pas- togėje.

Paminklams pavyzdžių lietuviškais motyvais reikalaukite šioje istaigoje

Apie pasaulio lietuvių jaunimą ir Australiją

Šiaurės Amerikoje, Australijoje ir kituose žemynuose, kur gyvena lietuvių, yra susirūpinimo lietuvių išlaikymu. Esą, kas perims ateities lietuvių veiklą ir palengvins mūsų persidirbusių vyresniųjų našta, jei ne šių laikų jaunieji? Tačiau, tas pats jaunimas kuris idealiai turėtų jausti pareigingo ruošis ateities veiklos darbams, pasirodo visiškai nesidomi. Iš kitos pusės, yra ir tokių, kurie dar vis dirba ir rūpinasi lietuvių veikla. Jaunųjų tarpe yra tautinių šokių mokytojų, skautų bei ateitininkų vadovų, sportininkų ir jaunų chorvedžių. Be abejonės šie veiklos organai, kuriems šis jaunimas vadovauja, atlieka neįprastai svarbius uždavinius tautinio sąmoningumo išlaikymui, be kurių nebūtų nei kur dalyvauti nei iš ko sustiprinti esančią lietuvių. Galima teigti, kad su išimtimis, kiekviena organizacija nuolat rūpinasi savo ateities veikla. Tuo pačiu galima klausti: kas šiuo metu konkrečiai rūpinasi aplama išeivijos padėtimi atkreipiant dėmesį į ateitį, kuri tiesioginiai liečia jaunimą ir senimą kuris jau seniai laukia būti jaunimo pavaduotas?

PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO SĄJUNGOS TIKSLAI

Prieš gerą dešimtmetį, įsisteigė PLJ S-ga siekiant išjudinti jaunimo veiklą visuomeninėje, kultūrinėje ir politinėje srityse. Paskiruose kraštuose buvo ištirtos galimybės įsteigti LJ S-gos vienetų, kurie savarankiškai veikėtų lietuvių bendruomenės ribose jaunimo interesams. Kadangi kai kuriuose kraštuose jaunimo kultūrinė bei visuomeninė veikla jau buvo gerai išsivysčiusi pav. JA V-se, buvo nemažai dėmesio kreipta į politinio sąmoningumo ugdymą, Lietuvos laisvinimo klausimą — kuris yra pagrindinis visos veiklos tikslas.

Lengvai suprantama, kodėl kultūrinė ir pramoginė veikla duodanti tiesioginius rezultatus greičiau patraukia jaunimą, negu "nuobodesnė" veikla, kurios vaisiai tik pasirodo per ilgesnį laikotarpį. PLJ S-ga stengiasi įtraukti jaunimą visoje lietuvių veikloje beiėskant naujų metodų pritraukti jaunimą, kad jis stotų į bendradarbių eiles. Iš tikrųjų, PLJ S-gos tikslai aiškūs. Būti tik imtis tokių metodų, kurie efektingai sudomintų jaunimą lietuvių išlaikymo reikalais. Panašūs principai vartojami pritraukti atitolusi jaunimą kuris dėl įvairių priežasčių yra pasitraukęs iš lietuvių gyvenimo. Į šią problemą PLJ S-ga stengiasi aktualiai reaguoti kreipdama dėmesį į jaunimo kasdieninį gyvenimą, draugus, darbo sritis ir pan.

GYVENAMOJO KRAŠTO APLINKOS ĮTAKA

Reikia pripažinti, kad jaunimas, užaugęs ne Lietuvoje, kartais sunkiai ugdo savo lietuviškumą. Jis visai teišėtai pasiduoda dviem kultūrom. Žinoma, išlaikyti lygsvarą tarp abiejų beveik neįmanoma. Taigi, dažnai

Rašo Laima Beržinytė

pasirenka lengvesnį kelią sąmoningai tapdamas daugiau kanadiečiu, amerikonu, australu, negu lietuviu. Suprantamas dalykas, kad gyvenamojo krašto dominuojanti aplinka turi jį paveikti. Tačiau, PLJ S-ga ieško įvairių būdų kaip jaunimui įrodyti, kad jo dvilypis identitetas gali praturtinti to krašto kultūrą daugiau, negu eilinis to krašto žmogus. Per savo organizacijas išmokstame organizuoti ir vadovauti. Turime daugiau progų pasidalinti mintimis su kitais iš kitų pasaulio kampų. Nuo mažų dienų politika yra kasdieninis žodis bekalbant apie sovietų okupaciją Lietuvoje, greičiau suvokiame pasaulinius įvykius ir pan. PLJ S-ga savo visuotinė veikla bando suderinti abudu identitetus beskatinant jaunimą nepasiduoti gyvenamojo krašto įtakoms o rinktis tik tas įtakas, kurios ugdo jo individualybę.

KUR MŪSŲ JAUNIMAS?

Žinoma, nemažas skaičius lietuvių jaunimo jau dingęs ir jį visą vėl pritraukti prie lietuviško gyvenimo gal ir neįmanoma. Tačiau yra daug jaunimo, kuris dar vis ieško kur prasmingai pasireikšti, ir kuris dar vis nesuranda pastovių šaknų. Kas nors, įvairiais būdais, turėtų jį surasti ir sugrąžinti jam tą lietuviškumo jausmą, kurį jis anksčiau prarado.

Kaip jis tuos jausmus prarado? Tam galėjo ir gali būti daug priežasčių. Reikia žiūrėti, kaip jį sugrąžinti.

VI PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESO UŽDUOTIS

Naujai pagrįsti ir įprasminti jaunimo dalyvavimą lietuvių veikloje. Štai buvo PLJ K-so pagrindinė kryptis. Prieš trejus metus atvykę atstovai iš trylikos kraštų

Vaclovas Ratas
Prieš 9 metus, 1973.1.3, Sydneyje mirė dailininkas
Belaukiant
Vaclovas Ratas

New York — įkurtas lietuvių?

New Yorko gyventojai, skubėdami po žeminiiais traukiniais ir automobiliais, landžiodami, nelyginant bitės aviliuose, tarp dangoraižių, neturi nė laiko pagalvoti apie pirmuosius šio milžiniško miesto kūrėjus.

Lietuviai įkūrė New Yorko miestą! Tai negalimas daiktas. Kur įrodymai? Kas mums galvoj. Apie tai jau seniai, pakartotinai, sako anglų ir amerikiečių šaltiniai. Pav., The School of Thinkers kartą taip rašė:

XVII-to amžiaus pradžioje, būtent 1618-20 metais, tvirta lenkų kariuomenė, Romos bažnyčios remiama, įsiveržė į Lietuvą grąžinti lietuvių liuteronų ir kalvinų į katalikybę. Protestonai lietuviai griebėsi ginklo gintis nuo užpuolikų, bet jie buvo sumušti ir neteko savo įtakos. Tie, kurie išliko gyvi ir turėjo kokį turą, pasklido po visą pasaulį — Graikijoje, Šveicarijoje ir kitose šalyse, bet daugumas iš jų vyko į

Angliją, o iš ten su piligrimų tėvais vyko į Ameriką. Tarp jų buvo toki didžiūnai, kaip štai Buttvilai, Gedvilai, Ardvilai, Landžiai, Gregai, Daukantai, Purviai, Zubrickai ir kiti, kurių dvarai buvo konfiskuoti Romos katalikų bažnyčios ir lenkų valdžios, bet kurių dvarvietės ligi šio laiko išlaikė savo senų valdovų vardus, ir kaip pėdsakai, užsilikę iš tos žilos senovės, daugiausia iš Kauno gubernės. Kiti protestonai, kurie neturėjo turto toliau pabėgti, imigravo šimtais tūkstančių į Latviją, užplūsdami visą šalį. Tada kunigaikštis Jokūbas, būdamas pats protestonas, nupirko tiems tremtiniais mažą salą, Mažąją Antilles, ir pavadino ją "Guadalupi", arba "persekiojamiems ir nugalėtiems" ir kolonizavo toje saloje dešimtis tūkstančių lietuvių tremtinių.

Po trejų metų, kaip buvo ta kolonizacija, ištiko tarp Anglijos, Prancūzijos ir Is-

ilgas valandas įvairiai diskutavo šią svarbią temą. Tačiau, dėl laiko stokos konkrečių pasiūlymų daug nebuvo. Buvo palikta kiekvieno krašto atstovams išspręsti šį klausimą pagal savo krašto sąlygas. Vis dėl to, prieinama išvados, kad tiems tikslams pasiekti reikėtų naujų veiklos metodų pajavirint vietinę veiklą, kad ji būtų patrauklesnė platesniam būriui jaunimo, ypač tam, kuris vengia rimtesnių renginių.

PLJ S-GOS TALKININKŲ PROJEKTAS — AUSTRALIJOJ

Visur turėti pajėgių žmonių sugalvoti gerų projektų sudaro degančią problemą. Atkreipus dėmesį į tokių patyriusių asmenų stoka įvairiuose kraštuose PLJ S-ga pradėjo talkininkų projektą. Jau keletą kartų buvo siunčiami talkininkai į Pietų Ameriką ir į Europą. O šių metų liepos - rugpiūčio mėnesių laikotarpyje vėl buvo siunčiami talkininkai į tuos žemynus bet šį kartą ir į Australiją. Tuo atveju, pati atsiradau tų talkininkų tarpe praleisti keletą savaičių Australijos jaunimo tarpe. Nuo to laiko prabėgo porą mėnesių, ir grįžau į šaltą Kanadą pilna visokių išpuodžių, iš kurių išplaukė bendras vaizdas Australijos jaunimo padėties.

KELIONĖS MARŠRUTAS

Šios kelionės maršrutas buvo nustatytas AL B-nės Krašto Valdybos. Sudarytos galimybės, kad kuo daugiau jaunimo susitikčiau pagrindinėse Australijos lietuvių kolonijose Melbourne, Adelaidėje, Perthe ir Sydneyje. Numatyta buvo man praleisti mažiausiai du savaitgalius kiekvienoje vietoje. Pirmą savaitgalį teko susipažinti su jaunimu bei visuomene. Tada savaitės metu teko su jaunimu pabendrauti ir padirbėti, o antrą savaitgalį reikėjo duoti pranešimą ir atsakyti į klausimus.

Kadangi dvejų metų laikotarpyje Australijos LJ S-gos veikla buvo nuvytusi, būtinai reikėjo sužinoti priežastis ir ištirinėti, kaip

ją atstatyti. Primindama skaitytojams, kad nors man tik teko susipažinti su kai kuriais vietinės veiklos skerspjūviais, vis dėl to sudarė vaizdas, liečias jaunimo galvosena lietuvių reikalais. Aplamai, be jokių tikslių duomenų, teigiu, kad kiekvienos apylinkės jaunimas skirtingai reaguoją į panašius klausimus. O visur buvo ir labai užsidegusių ar labai nusivylusių, gerai apsisėkusių ar iš viso pasimetusių. Vis vien, atrodo, kad daug priklauso nuo individų tautinio sąmoningumo laipsnio.

MELBOURNAS

Be jokių abejonių galima teigti, kad platesnei jaunimo veiklai potencialo Melbourne yra. Žinoma, paviršutiniai peržvegius visą jaunimą toks minėtas potencialas neatrodo labai ryškus. Tačiau, yra gan didelis skaičius jaunuolių, kurie nuoširdžiai rūpinasi lietuvių bendruomenine veikla. Su jais pasikalbėjus, išryškėjo, kad su menkėjęs jaunimo dalyvavimas visose jaunimo organizacijose sukelia rūpesčio. Jie patys mato Melbourne vadovavimo trūkumus jaunimo tarpe, ir kaip jie patys galėtų aktyviau prisidėti patraukti tą jaunimo dalį, kuri niekur nedalyvauja. Šio išimtinio branduolio tvirtumas reiškiasi noru ieškoti naujų būdų išjudinti melbourniškų. Kiekvienoje vietovėje būtina turėti didesnį branduolį jaunimo, sutinkančio imtis organizuotos veiklos.

Atsižvelgiant, kad Lietuvių Jaunimo Sąjunga nėra visuotinai prigijusi Australijoje, palyginus kiek laiko ji veikia Šiaurės Amerikoje, Melbourne "branduolys" labai teigiamai reiškiasi. Kaip pavyzdį galima būtų imti A. Karazijos pastatytą "Dvyliką Brolių Juodvarnių" Adelaidėje, Australijos Lietuvių Dienų progą. Teko daug apie tai girdėti ir pasiklausyti šio veikalo iš juos telės. Atsižvelgus į kanadiškus jaunimo bandymus, būvau mielai nustebinta Melbourne jaunimo pajėgumu ir entuziazmu. Jaunajai kartai tokie pastatymai yra patrauklūs, kadangi skiriasi nuo įprastų programų. Štai, Australijos pavyzdys lietuviškai kūrybai ir tuo pačiu kitų kraštų lietuviams.

(Bus daugiau)

panijos karas, kurio vaisius — Guadalupi liko prancūzų nuosavybe. Anglijai nesvarbu buvo pasilaikyti Guadalupi, kuri tais laikais buvo mažos vertės, bet ji pasiuntė keletą laivų perkelti kolonistams į Ameriką, ir jiems davė vietą prie Hudsono upės, kur dabar stovi New Yorkas ir tie lietuviai pradėjo statyti miestą, kurį pavadino "Aušra". Tuo laiku prasidėjo gausinga imigracija olandų, kurie taip pat apsigyveno toje vietoje, ir tarp lietuvių ir olandų kilo ginčų dėl miesto vardo. Lietuviai, norėję palaikyti vardą "Aušra", o olandai "New Amsterdam" ir tie ginčai ėjo ligi atvyko Duke of York ir išsprendė ginčus, pavadindamas tą miestą savo vardu — New York.

(Žurn. Lietuva, 1939 m., Nr. 1)

Visi, seni ir jauni, dirbkime visados dėl brangios Lietuvos remdami A.L. Fondo vaju.

Halina Statkuvienė

Laiškas iš Adelaidės

KARIUOMENĖS ŠVENTĖ ADELAIDĖJE

Adelaidiškai turbūt pati neramiausia lietuvių kolonija visoje Australijoje. Esant visai krūvai įvairių organizacijų ir turint du kultūrinius centrus visokeriopa veikla liejasi per kraštus. Kiekvieną šeštadienį ir sekmadienį kur nors kas nors vyksta neskaitant įvairių posėdžių savaitės dienomis. Visur esi kviečiamas ir laukiamas. Įvairūs skelbimai parengimus garsina per "Šventad-Balsą", "Adelaidės Lietuvių Žinias" ir per lietuvišką radijo valandėlę. Šitaip gaudinamas kaipgi atsisakyti patriotinės pareigos ir nenuėisi, kai penšinkams ir nuolaidos siūlomos. Ir taip bėgam paknopstom visur norėdami suspėti.

Nuėjus dairaisi ir matai, kad 80 % atsilankiusių vis tie patys pensininkai. Jie pastatė abejus Adelaidėje kultūrinius centrus, juos išmokėjo, išdabino ir dabar vis sąžiningai nors ir ne visuomet su kaupu bando užpildyti abi sales. Ir nuostabu, kad ši vyresnioji karta tartum išgyvendama antrąją jaunystę gausiai renkasi ne tik į minėjimus ir koncertus, bet ir į balius, kurių taip pat nestokoja. O jaunimo tarp jų nė su žvake nesurasi, tartum Adelaidėje jo visai nebūtų. Bet iš tikrųjų jo yra ir nemažai, tik parengimuose jis nesirodo.

Štai visuomet išmislus ir energingi ramovėnai pasikvietė iš Melbourne viešnią solistę Ritą Tamošiūnaite ir kariuomenės šventės išvakarėse surengė estradinių dainų koncertą. Gal rengėjai pagalvojo, kad ši karta bus kitaip. Mažu jaunimas "importuota" jauna soliste susidomės, bet kur tau. To jaunimo tarp 16 iki 40 metų pasirodė vos keli, visi kiti - ištikimieji vyresnieji.

Jauna, patraukli dainininkė gražiu balseliu ir grakščiais judesiais stengėsi įtikti klausytojams, tačiau iš pub-

NAUJA BAŽNYTINĖ ORGANIZACIJA KRITIKUOJA "KAIRIUOSIUS"

Amerikoje įsisteigė nauja organizacija, "Institute for Religion and Democracy", kuri apkaltino krikščionių aktyvistus perdideliu nukrypimu į kairę. Lapkričio 9 d. New Yorko Laisvės Rūmuose įvykusioje spaudos konferencijoje, liuteronų teologas Richard J. Neuhaus pareiškė, kad Amerikos religiniai vadovai pasidarė "abejingi demokratijos prasmei". Institutui priklauso ir Dr. Michael Novak, kuris yra gerai susipažinęs su Lietuvos padėtimi. Vienas Instituto pirmininkų, metodistas Ed Robb, pabrėžė, kad Amerikos bažnyčių vadovai elgiasi "dvilypiškai", kai jie kritikuoja Čilės, Pietų Korėjos ir Pietų Afrikos režimus, bet tyli apie žmogaus teisių pažeidimus Kuboje, Vietname ir Zimbabvėje. Be to, krikščionių bažnyčios nepakankamai domisi suimtaisiais už tikėjimą Rytų Europoje ir Sovietų Sąjungoje.

(ELTA)

likos entuziazmo nesusilaukė. Rita savo dvylikos dainų repertuarą atliko be priekaištų. Programos įtarpuose aktorius J. Neverauskas paskaitė poezijos laisdamas viešniai atsikvėpti. Esame dėkingi Ritai už gražų vakarą. Tikimės kitą kartą susitikime ją giedresniais veidais. Juk pirmos pažintys visados būna vėsokos.

* — *

Adelaidės Ramovė kasmet pamini Lietuvos kariuomenės atkūrimo sukaktį. Šiais metais minėjimas buvo gana platus. Šeštadienio rytą sukaktis paminėta per radio.

Sekmadienį ramovėnai su savo ir tautine vėliavomis dalyvavo pamaldose, o iškilmingas minėjimas įvyko Liet. Namuose. Jį atidarė skyriaus valdybos vicepirm. J. Jaunutis. Vietoj įprastinės paskaitos J. Jonavičius padarė idomią ir plačią apžvalgą apie dabartinę pasaulio politinę ir karinę padėtį.

Meninėj progamoj "Nemuno Dukros" padainavo tris dainas akomponuojant D. Kaminskienei. Ramovėnų vyrų choras, vad. N. Staple-

ton, taip pat sudainavo porą dainų, S. Kučilius padeklamavo S. Santvaro "Heroiną". Po petraukos Vaidilos teatro aktoriai suvaidino iš J. Marcinkevičiaus dramos "Mindaugas" ištraukų.

Minėjimas baigtas sugiedojus Lietuvos Himną ir nuleidus vėliavas.

Adelaidėje yra išgalėjęs paprotys minėjimus ruošti sekmadieniais juos sujungiant su kitais dienos įvykiais. Sakysim, 11 val. pamaldos, 12 val. pietūs Liet. Namuose ir Kat. Centre, 2 val. minėjimas, kuris paprastai užtrunka virš dviejų valandų. 6 val. chorų repeticija. Apie 40 choristų tokią dieną norėdami atlikti sąžiningai visas tautines pareigas rytą išvykę į bažnyčią gerokai prieš vienuoliktą ir po visų iškilnių bei repeticijos namo tesugrįžta tik apie 9 val. vakaro. Tai sudaro apie 10 val. išpareigojimo vieną dieną! Pagaliau ir nechoristams susidaro apie šešetą valandų šventinių užsiangažavimų. Ar nereikėtų vėl grįžti prie minėjimų šeštadienį vakarais? Minėjimai turėtų tapti iškilmingomis šventėmis, o ne varginančiais bėgiojimais.

B. Straukas

Žinių šaltinis — enciklopedija

Kas sakė, kad: Encyklopedija tokia knyga, kurios beveik niekas neskaitytų?

Encyklopedija yra knyga, kurioje mes randame viską. Tai alfabetinis sandėlis žinių ir faktų. Kas surinko pirmąją encyklopediją - niekas nežino. Ankstyviausioji žinoma yra Platono sūnėno Spensippos, 4-tajame šimtmečiuje Atėnuose. Nors jos tik fragmentai likę, tačiau aiškiai matosi, jog buvo inspiruota labiau žinių perdavimui, negu vien informacijos surinkimui. Encyklopedija turėjo duoti sistemingą ir struktūrinį atsakymą iš visų mokslo departamentų. Ji buvo ne šiaip sau laisvalaikio pasiskaitymui ar tik pasitikrinimui, bet išsamiai studijuojama, kaip mokslo ir kultūros dalis.

Nuo to laiko buvo du encyklopedijos redaktorių tipai. Vieni sekė Spensippos pėdomis - filosofai, bet buvo ir žurnalistai, kurie tvirtino, jog jų pirmtako Pliny, Historia Naturalis (apie 77 AD) yra vien referancinė knyga; tačiau pilna idomių faktų.

Žodis Encyklopedija - "mokslinis ratas", pagal graikų originalą turėtų būti rezervuotas vien filosofams, tačiau daugiausia encyklopedijų, ypač moderniaisiais amžiais, redagavo žurnalistai.

Filosofai tą sritį valdė viduramžiuose. Vincente de Beauvais (1190-1264) Speculum Mains ir Fons memorabilium universi. Domenico Bandini (1335-1418) yra puikūs pavyzdžiai jų pastangų išlaikyti žmogaus žinojimą sistemingai sutvarkytoje pilnumoje. Buvo daug ir kitų, nežinomų, kurie turėjo tuos pačius aukštus siekius. Tuo laiku buvo skleidžiami rankraščių formos skaitiniai daugiausia vienuolių perrašinėjami ir skaitomi. Nebu-

vo ir mokslas taip išplėstas kaip dabar. Modernizmas atnešė spaudą ir plačią skaitytojų publiką, tačiau pradžioje dar vis laikėsi filosofai, kaip: Bacon, Bayle, Diderot. Tačiau, Bacon atveju, kur jis sukūrė planą encyklopedijai, bet jo neįvykdė - filosofas paėmė naują ideologijos rolę. Baconinė encyklopedija užsimezgė ne kaip minties formuotoja, bet greičiau reformuotoja, galbūt net ir revoliucionizuotoja. Encyklopedija turėjo būti vienu iš stipriųjų mokslo ginklų kovoje prieš metafiziką ir religiją. Turėjo būti naujas empyrinis mokslo rinkinys vietoj senojo vaizduotės, spekuliatyvinio, tradicinio mokslo.

Apie ką Bacon svajojo, Diderot įvykdė - trisdešimt penki tomų L'Encyclopedie. Grandiozinis atsieikimas, ypatingai atkreipiant dėmesį į cenzūrą, pasipriešinimą ir apgaulės iš įvairių pusių, kurias Diderot turėjo perkentėti. Kur Bacon buvo daugiau ideologas ir filosofas, Diderot buvo tiek pat žurnalistas, kiek jis buvo filosofas. Jo suprantama Baconiškojo empiricizmo forma sumažino skirtumą tarp informacijos ir žinojimo.

Diderot nuomone, žinojimo galia buvo surinkime faktų - daugiau išmoksi, daugiau žinosi. Kiekis jam buvo labai svarbu. Diderot encyklopedijos tikslas buvo surinkti kuo daugiausia mokslų ir išradimų. Sudėjimo tvarkai jis panaudojo žodyno formą; jo encyklopedijos subtitulas - Dictionnaire raisonne des sciences, des arts et des metiers. Jis po ranka turėjo ir Pierre Bayle, kurio Dictionnaire historique et critique buvo surinktos idėjos žodyno forma; bet, Diderot nuomone, buvo per trumpa ir per daug ribotą subjektų plotmė.

Aukso karštingės drama

Pirmoji scena (vėl kita buities mūsų pusė).
Kaitra, ir vėjas dulkes blaško, musės;
alaus tuščių dėželių krūvos gausios —
pabrėžti norima, kad šis žemynas labai sausas.
Ir girdisi, nors to kalbėjojo dar nesimato:
"Pakišo aukso gabalą žmogus už ratų,
neatpažinęs jo. O aš gi vaikščioju kelintą dieną..."
(Trimitai, šviesos keičiasi.) — Antroji scena.

Herojus ižengia. Lėtai už kojos koją stato;
tvirtai jo rankos išikibusios į Aparatą,
į naują tą, pritaikytą šiam amžiui, kauką,
kuris tuos turtus iš po žemės mums ištraukia.
Herojus aiškina: "Juk guli be naudos tiek milijonų..."
"Čia, čia! — jį Aparatas pertraukia džiaugsmingu tonu.
(Šviesų vaivorykštės; ir nuskamba "Matildos" tema.)
— Mes perbėgam skubiai į trečią sceną.

Kastuvą sugriebia — Ir smėlis, žvyras
tik laksto į šalis. (Pradžioje tyliai,
paskui garsiau, ritmingai barabonai muša.)
Herojus, prakaitą nubraukęs, kasa, pluša.
Jau! Iš duobės, taigi, jis ir iškėlė...
ar auksą? Ne, tik surūdijusią tą geležėlę.
(Pravirksta smuikas, dūdos veda gaidą rimtą.)
— Į paskutinę sceną pereiname, į ketvirtą.

Transistorius jau dvidešimtą "kirtį" režia.
Prie šono, su "dviem tuzinais", kartono dėžę
parankiai pasidėjęs, ilsisi herojus.
Jis šypsos: "Laimę man atneš rytojus!"
(Prigęsta šviesos, vėjas virpina gitaros stygą...)
— Tai štai vaizdelis apie epideminę tą Aukso Ligą.
Julijs

Antrasis ir daug svarbesnis jo modelis buvo Ephraim Chambers' Cyclopaedia ir A Universal dictionary of arts and sciences, išleista dviem tomis 1728 m., Londone. Šis jau buvo tikro žurnalizmo darbas ir taip greit buvo išpirktas, jog prancūzas leidejas, Le Breton nupirko visas prancūzų teises. Diderot apsiėmė pirmąją eilę išversiti, redaguoti ir išplėsti Chambers.

Didžioji Encyclopedie išaugo iš anglų žurnalisto modelio ir jo pasisekimas žmonėse užfiksavo vardą ir encyklopedijos sudėtį, kaip alfabetinį faktų žodyną. En-

Kanadoje leidžiamas savaitraštis "Tėviškės Žiburiai", tiesioginiai iš Lietuvos pogrindžio gavo laišką, kuriame jie rašo nesuprasdami, kaip laisvasis pasaulis smerkia P. Afrikos rasistus, teisia vokiškuosius fašistus, o toleruoja patį didžiausią tarybinį, socialistinį fašizmą. Jie nesupranta, kaip dalis lietuvių išeivijoje, ypač senosios, remia Lietuvos okupantus, aštriausius lietuvių tautos priešus. Lietuvoje nemokamai jie gauna puikias atostogas ir vėliau viešai dėkoja partijai. Daugelis tų "pažangiečių" savo kraštuose yra Maskvos agentai, tikrąja ta žodžio prasme, nes tarybų valdžia niekam ir niekada veltui nieko neduoda.

Našlė reikalauja išmokėti mirusio vyro apdraudą.
— Betgi tavo vyras buvo apsidraudęs tik nuo ugnies.
— Visai teisingai. Jis ir mirė plačių uždegimų!

cyclopedia Britannica, kurios pirma dalis išėjo Edinburge 1768 m. kaip ir Chambers, buvo žurnalistinis darbas. Jos pradėtojai (Bell, MacFarquhar ir Smellie) nė vienas nebuvo filosofai. Jie neturėjo, kaip Diderot ir Bayle, jokių ideologinių siekimų. Jų encyklopedijos subtitulas irgi buvo "Dictionary of arts and sciences" ir vienintelė leidinio tvarka buvo alfabetinė tvarka. Jų darbą lydėjo pasisekimas ir štai jau turime penkiolika leidimų. Paskutinis tačiau skiriasi savo charakteriu nuo pirmų keturiolikos; kitaip atrodo ir yra kitoks, nes surinktas filosofo - prof. Mortimer Adler (Direktorius Institute of Philosophical research at Chicago).
ama

1900 m. Amerikos kariai, išlaisvinę Kubą, buvo ištikti geltonojo drugio epidemijos. Buvo pavesta armijos gydytojų komandai, kuriai vadovavo majoras Walter Reed, ištirti epidemijos priežastis. Po intensyvių tyrimų prieita išvados, kad geltonojo drugio ligos nešiotojai yra uodai. Amerikos kariuomenė išnaikino uodus ir epidemijos aukų skaičius 1900 m. nuo 1400 nukrito iki nulio 1902 m.

Visa Geelongo sporto šventė praėjo gana ramiai, be jokių didesnių išsišokimų. Net ir jau kone "tradicinių" peštynių per krepšinio atidarymo rungtynes nebuvo, nors vėliau, kovietis barzdila, paskui jau nebebarzdila, per apsirikią pataikę geelongiškui ir skaudžią vietą, turėjo išbandyti jo smūgelį savo dantukuose, už ką net iš aikštės teisėjo buvo išprašytas.

Jeigu būtų buvę renkami entuziastiškiausi šventės sportininkai, tai, be abejo, jais būtų buvę išrinktas "Daktaro ir Dantisto" sydneyiškų dvejetas. Jie ne tik kad punktualiai pasirodydavo golfo aikštėje, vieną kartą ir sporto, tačiau ir pirmą kartą per savo golfo istoriją, jie iš Sydneyjaus atsigabeno ir savo lazdu nešiotąją veteraną Mykoliuką. Tačiau, jau po pirmos dienos, atėjęs į golfo aikštę su šlipsu ir svarku, jis kapituliavo, pasakydamas: "Aš jų negaliu be lazdu pavyti, o su lazdom dar blogiau, geriau jau aš palauksiu golfo hotelyje".

Ir jeigu Mykoliukas supasavo golfo aikštėje, tai motelyje jis už savo nuodėmes pilnai atsiėmė. Po kiekvienos golfo sesijos, jau laukė paruoštas pulkai staliukas, nudrožti pieštukai, naujos kortos ir vyno stiklai būdavo pripildyti. Taip kad, jeigu ne prie golfo lazdu, tai prie pulkos staliuko, vyko draugiškai žūtbutinės kovos, kurių galutiniu laimėtoju išėjo saulės nenudegintas, nuo vaikščiojimo nepavargęs - Mykoliukas, kuriam ne tik kelionė gerai pasisekė, bet išvažiuodamas jis pasakė, kad nuo dabar jis dalyvaus visose sporto šventėse. Sveikinam naująjį aktyvų sportininką.

Nors kelionėje užmuštų ar primuštų nebuvo (Ačiū Dievui), tačiau važiuojant jau ne taip maloniu oru, žvarbiam ir lietingam vėjui pučiant, sydneyiškui E. Zduobai, priekinis langas išlėkė ir orą ir jie pajuto vėsiantį šaltą vėjelį pučiant jau tiesiai į automobilio vidų. Šiaip taip prisidangstę, jie sušalę ir vėjo perpūsti, privaziavo garažą, kur teko įdėti naują langą ir atsiskirti kone su šimtaine doleriukų.

Prieškalėdinėje Adelaidės "Palangos" skyriaus partijėlėje dalyvavo ir "Vyties" sporto klubo atstovas jaunas tinklininkas optometristas, kuris, greičiausiai rusiškos vodikos pakaitintas, gana negražiais žodžiais ižeidė Išvykos Komiteto pirmininką ir buvusį adelaidiškį, dabartinį komiteto išdininką "žemaitį Doną", primeddamas jam jo australiškumą. Vieną vakarą, disco šokių metu Geelonge, įvyko trumpas "pasiaiškinimas" tarp žemaičio ir optometristo. Viso tikrai nemačiau, tik iš toliau girdėjau neaiškius optometristo balso garsus ir žemaičio aiškų pasakymą: "Dar tu, jaunuoli, be kelnaičių bėgiojai, kai aš jau lietuvių garbę gyniau sporto aikštėse". Atrodo dar vieną kovą laimėjo žemaičiai.

Atidarymo šventės metu pats išdidingiausias iš visų didelių ir mažų sportininkų, buvo Petriukas iš Sydneyjaus, kuris taip iškilmingai ir pagarbiai nešė Kovo talismaną - didžiulį meškiną, aprengtą pilna Kovo uniforma. Jis susilaukė ne tik didelių publikos plojimų, bet taip pat ir didžiulės nuotraukos Geelongo rytiniame dienraštyje.

Idomu, kaip ir į ką yra atsižvelgiama, paskiriant pereinamąją dovaną už tvarkingiausią ir gražiausią pasirodymą šventės atidarymo ir uždarymo metu. Jeigu skiriama tik dėl to, kad yra mažas klubas, tai turi tas būti ir paminėta, nes iš eilės gavo Perthas ir Hobartas. Tačiau jei yra skiriama už tvarkingumą ir gražų pasirodymą, tai 9-ni hobartiečiai, iš kurių pusė buvo australai, negalėjo geriau ir gražiau pasirodyti už didžiuosius klubus, kaip pvz. Sydneyj, kur buvo 50, kaip vienas gražiai ir tvarkingai pasirodžiusių atidaryme ir uždaryme sportininkų. Tokiuose dalykuose sentimentai turi būti padėti į šalį.

Kiek teko nugirsti, didelės kovos vyko posėdžių salėje, kada buvo svarstoma Išvykos Komiteto pranešimas ir jų nuosprendis važiuoti su "Palangos" kelionių biuru. Mažai trūko, kad ir visa kelionė būtų iširus, tačiau viskas pasibaigė apygeriai, važiuojama dviem grupėm, vadovas patvirtintas tas pats, tik pačiai Sydneyjaus organizacinei grupei darbas sumažėjo per pusę ir jie iš viso to tik džiaugiasi, sakydami, kad dabar ir Melbourne su Adelaide daugiau pajus ant savo kailio visos išvykos darbo sunkumus ir gal geriau supras patį organizacinį komitetą.

Išgirstas sporto veteranų pasikalbėjimas sporto aikštėje. "Kaip gali, net neįmanoma suprasti, Adelaidės ir Melbourne paskiros organi-

zacijos, visai su sportu nieko bendro neturincios, "išaknėti" tų miestų sportininkams su kuo ir kaip jie turi važiuoti, ką daryti ir pan. Tai yra pats didžiausias sportinis šantažavimas, kuriam vieną dieną galas turi būti padarytas, nes niekuomet dar sportininkai, o jų yra daugiausiai, nėra pasakę bendruomenei ar visuomenei ką jie turi daryti su kuo važiuoti ar nevažiuoti. Sportininkai į vietinę ar kitokią politiką nesimaišė, nors ir buvo praeityje bandoma juos įtraukti, todėl ir jie nori būti palikti ramybėje, savo bent kokius sprendimus jiems darant patiems, be jokių pašalinių įtakų.

Šventės metu "isventintas" naujas sporto riteris - ALFAS Garbės Narys Edis Taparauskas. Ši titulą jis garbingai užsipelnė, per eilę metų dirbdamas lietuvišką sportinį darbą Australijoje. Sveikiname Edį.

Daugumas suvažiavusių į Geelongą pastebėjo eilę sportininkų su naujomis žaliomis uniformomis, su užrašu "Krupnik Club." Pradžioje galvota, kad tai naujas sporto klubas, o gal ir Sydneyjaus šachmatų klubas sugalvojo šventėje dalyvauti, tačiau vėliau paaiškėjo, kad mūsų vidutinio amžiaus jaunuoliai sostinėje Canberrėje buvo įsteigę "Krupniko Klubą", kuris pradėjo daryti didelę konkurenciją jau senai žinomam "EZY" klubui.

Dar kalbant apie "EZY" klubą, pastebėta, kad narių tarpe jaučiasi susenėjimas ir, ne taip kaip tais senais gerais laikais, ši kartą bendrą narių susirinkimą nariai su pačiu pirmininku, pamažu traukė tik mažą alaus dėžutę nešini. Net ir pirmininko didžioji valdžios bačka ant jo kaklo, rodėsi gerokai nusiminusi.

N. Metų sportininkų piknikas - B.B.Q., buvo tikrai puikus ir šeimyniškas. Ne taip kaip kituose miestuose, čia geelongiškiai visai nenorėjo pasipelninti. Už du doleriukus galėjai valgyt kiek tik nori, o gėrimai, tai aš ir pats nežinau iš kur, nebuvo pardavinėjami, bet dalinami iš geros geelongiškų širdies. Pikniko kulminacinis punktas buvo, kai Sydneyjaus Tėvas padovanojo Adelaidės Vyties pirmininkui iš Lietuvos atsivežtą jūrinių kepurę su užrašu priekyje "Palanga", su kuria jis visą dieną iškilmingai vaikščiojo ir reklamavo "Palangą", tik, žinoma, kurią?

Nors Geelonge ir viskas taip gražiai praėjo, tačiau popietiniai šalčiai ir žvarbus vėjas atsiekė savo. Vien tik iš Sydneyjaus susirgo gripu 8-ni sportininkai, kai Išvykos vadovas, porą dienų turėjo net visų šventės malonumų atsisakyti ir paprakaituoti motelio lovoj. Tačiau pats laimingiausias šventėje žmogus, buvo Geelongo Vyties pirmininkas. Džiaugdamasis visos šventės pasisekimu, per pikniką jis su savo žmonele, rankutėmis susikabinę, prisiminė jaunystės "honeymooną" ir atrodė tokie laimingi, kad net viengungiai, iš šalies stebėdami, "Bosui" pavydėjo.

Po didžiojo pokerio, pikniko metu, teko nugirsti, kaip, truputį nukentėjęs "EZY" bosas, buvo savo nario vėjais pavarytas, kai tas paprašė paskolos. Tikrai gražu.

Tas Pats

Bus daugiau

ATOSTOGOS THAILANDE

Antanas Laukaitis

Tėsinys

Thailando gyvenimas gana judrus ir idomus. Klimatas neperkarščiausias, nes tik buvo pasibaigęs lietaus sezonas. Savo atostogavime buvau susidarys planeli. Rytai iki vidudienio maudydavau ir gulėdavau saulėje, vidury dienos važiuodavau su ekskursijom, ar pats vienas apžiūrėdavau idomesnes vietas ir vakarais bandydavau atsigauti.

Iš idomesnių ekskursijų buvo kelionė laivu Chaophraya upe. Šios ilgos upės krantuose ant laivų ir specialiai pastatytuose namečiuose gyvena tūkstančiai Bangkoko gyventojų. Mes plaukėm apie 20 kilometrų ir tai dar nebaigėm, o tūnameliu, krautuvėliu, prekybos laiveluose nebuvo matytis ir galo. Žiūrint vakariečių akimis, gyvenimas čia būtų tikrai nepavydėtinas. Kanalizacijos nėra, viskas eina į upę, nors geriamą vandenį jie gauna iš lietaus ir perkasi. Upės vanduo drumzlinai rudas, tačiau moterys čia ir skalbia, ir indus plauna, ir net maudosi. Tačiau, svarbiausiai, visi yra linksmi. Pralpausiant laivui, visi mojuoja, juokiasi ir net gėles meta į laivą. Ir visur prekyba. Arba verda, kepa, arba šiaip ką parduoda iš laivų ar mažų krautuvėlių. Pabaigoje kelionės buvome pakviesti į vieną gražų, įlankoje esantį, užkeigęs namą.

Ten pavaišino keistais thailandietiškais blyneliais, gėrimais ir parodė Budos šventovę, į kurią įeinant, reikėjo nusiimti batus. Ši šventovė gana paprasta, palyginus su didžiąja Bangkoko Wat Pra Keo šventove, kurios didžiajame altoriuje yra neįkainuojama emeraldų ir kitų brangenybių išpuosta didžiulė Budos stovykla. Jos drabužius kiekvieną naują sezoną pakeičia pats karalius. Pačiame Bangkoke yra 300 šventovių ir visame Thailande - virš 20.000

Teko pamatyti ir labai idomius karališkuosius rūmus. Nors dabartinis karalius ir negyvena čia daugiau, tačiau didžiulės valstybinės išklmės dar vyksta čia. Šie rūmai susideda iš kelių, Thai architektūros ir kelių itališkojo renesanso stiliaus pastatų. Seniau čia buvo kaip ir atskiras, nuo nieko nepriklausantis karališkasis pasaulis. Šie rūmai buvo padalinti į vidutinį ir šalutinį skyrius. Pirmasis buvo skirtas privačiam karaliaus, jo žmonų, vaikų ir rūmų damų gyvenimui. Joks vyras, išskyrus patį karalių, negalėjo įeiti į šį rajoną. Ir dabar į šią rūmų dalį įeiti rūmų lankytojams negalima. Šalutinė dalis buvo skirta svečiams, susitikimams su užsienio atstovais ir įvairioms ceremonijoms.

Bus daugiau

Skelbimas

ŠVENTO RAŠTO TYRINETOJŲ GARSINIMAS

Dievo Karalystė

Kaikurie sumasė čia aprašytąją "dieną" su "keršto diena", kuri yra "tamsybių ir sutemos diena" (Joelio 2:2; Sof. 1:15), ir atrodo kad tokiu būdu vertėjai mėgindavo suderinti vertimus. Bet ne taip yra; Zakarijo pranašystėje paminėtoji dalinai šviečiančioji diena yra Tnkstantmetinė diena, nežiūrint to, kad Teisingumo Saulė užtekės ir švies bei išblaškys nuodėmės ir prietarų bei mirties vodingus išgaravimus. Tačiau ta diena iš pradžių bus tik iš dalies šviesi, dėlto kad ji turės darbo su nupuolusiomis žmonių giminėmis, kurios bus sugrąžitos iš kapų ir laipsniškai vedamos į tobulumą. Turime palinksminantį užtikrinimą, kad tą dieną, kurioje Jehovos kojos bus pastatytos ant jo pakojo, nebebus daugiau "tamsybių"; ir kad Tūkstantmetinės dienos pabaigoje, vietoj didėjančios tamsos, pasaulis bus pasiekęs Jehovos pažinimo šviesos vidudienį ir tos dienos saulė jau niekados nenusileis.

Nurodymas į gyvojo vandens upes, ištekančias iš Jeruzalės tūkstantmetinėje dienoje, kuomet Jehovos kojos stovės ant jo pakojo (Zak. 14:8, 9), primena mums kad panašiai liudijo Ezekielis (47:1 - 12) ir Jonas Apreikštojas. (22:1, 2). Simbolinis gyvasis vanduo, kuris tekėjo iš Tūkstantmetinės karalystės sosto, parodo mums atsteigimo palaiminimus, kurių vaizdas buvo "gyvasis vanduo", ir kas tik nori, gali ateiti ir gerti: o vaisingieji amžinojo gyvenimo medžiai, kurių lapai išgydys žemės paklusnuosius nuo visų jų netobulybių.

Bus daugiau

Myli tiesą literatūros gausite veltui. Rašykite:
P. Bačinskas, 16 Burlington Str., Holland Park, Qld. 4121

Informacija

PRANEŠIMAS

Vasario 16-sios minėjimas bus švenčiamas vasario 14 d., sekmadienį, Lietuvių Klube Bankstowne. Smulkesnės informacijos pranešime vėliau.

Ta proga bus renkamos aukos LITUANISTIKOS KATEDRAI paremti. Kaip jau žinoma, PLB yra pasirašiusi sutartį su Illinois Universiteto vadovybe Chicagoje steigti Lituanistikos katedros fondą su 750.000 dol., kad užtikrintų šios katedros nuolatinį išlaikymą. Pats universitetas šiam fondui skiria 150.000 dol., o kitus 600.000 dol. reikia sudėti lietuviams. Kadangi šis užmojis nėra vien tik garbės reikalas, o turi didelės kultūrinės ir gyvybinės reikšmės mūsų tautai, tai Valdyba nutarė visas surinktas aukas Vasario 16-sios proga skirti šiam fondui paremti. Prašome visų tautiečių gausiai paremti.

Sydnejaus Apylinkės Valdyba

DAINOS CHORO

PRANEŠIMAS

Metinis "Dainos" choro piknikas įvyks sausio 31 d., sekmadienį, pradžia 10 val. ryto, Cabarita Parke.

Choristai ir svečiai, pageidaujantys gauti karštus pietus registruojasi pas Valdybos narius, E. Lašaitį tel. 73 4118, A. Kramilių 727 3131 ir Birutę Aleknaite 636 9785.

Maloniai visus kviečiame.

Dainos Choro Valdyba

"TALKOS" SUSIRINKIMAS

Sausio 31 d., sekmadienį, 3 val. Syd. Lietuvių Klube šaukiamas Lietuvių Kredito Draugijos "Talkos" Sydnejaus Skyriaus narių informacinis susirinkimas. Visi Talkos nariai kviečiami susirinkime dalyvauti. Po susirinkimo bendri pokalbiai ir pasivaišinimai.

Skyriaus Valdyba

PAVERGTU TAUTŲ KOMITETO PRANEŠIMAS

Ryšium su tebesitęsiančia padėtimi Lenkijoje, lenkai visame pasaulyje jungiasi bendrai maldai. Lenkų bendruomenė Sydnejuje sausio 30 d., šešt., 10 val. ryto organizuoja iškilmingas pamaldas St. Marys katedroje, o po jų procesiją per miestą. Lietuviai ir kitos tautybės kviečiami dalyvauti su savo vėliavomis ir tautiniais rūbais.

A. Kramilius
Pavertgų Tautų Komiteto pirmininkas

Cabramatiškis Jonas Sakalauskas Pavertgų tautų veiklai aukojo \$ 50. Širdingas ačiū.

Gegužės 28-30 d.d. Čikagoje įvyks Kauno Aušros mergaičių ir berniukų buv. mokinių ir mokytojų suvažiavimas. Šiam suvažiavimui rūpestingai ruošiamasi ir tikimasi, jis bus labai sėkmingas.

Šių metų birželio 28 d. suėina 50 metų kai Kaune mirė poetas Jonas Mačiulis - Maijonis. Šią sukaktį lietuviai rengiasi tinkamai paminėti.

Pereitų metų lapkričio 15 d. New Yorke mirė plkn. Jonas Šlepetys. Nepriklaus

REGISTRUOKIMĖS

Į LITUANISTINIUS

KURSUS

Lituanistinis švietimas yra lietuviškos išeivijos ateitis. Tenesibaigia lituanistinis švietimas su savaitgalio mokykla. Būtų idealu ir gal net kiekvieno lietuvių pareiga, kad kiekvienas lietuvis jaunuolis-lė baigtų australišką gimnaziją su lietuvių kalbos pažymiu. Tam šandie turime galimybes, nes Australijos švietimo Ministerijos patvarkymu lietuvių kalba įvesta į abitur egzaminus lygiateisiai su visais kitais švietimo ministerijos privalomais dalykais. Vasario 6 d., šeštadienį, 9-11 val. ryto Ashfield Boys

High School bus pravedama naujų kursų lankytojų registracija. Kreiptis pas kursų vedėją p. Aldoną Jašavičienę. Vasario 13 d. tomis pat valandomis ir toje pačioje gimnazijoje prasidės pamokos.

Pernai šiuos kursus baigė ir sėkmingai abitur egzaminus išlaikė keturios kursorantės, jų tarpe Vida Viliūnaitė, kuri gimnaziją pakartotinai baigė geriausiais pažymiais iš visų N.S.W. valstijoje baigusiu mergaičių. Sveikiname Vidą ir linkime sėkmės savo užsibrėžtose studijose (patirta, kad Vida ketina studijuoti mediciną. Prieš keletą metų ji yra baigusi farmacijos mokslus N.S.W. universitete).

VISUR VISAIP

somybės laikais jis buvo Zarasų ir Panevėžio apskr. viršininkas, po sukilimo 1841 m. įėjo į laikiną vyriausybę kaip vidaus reikalų min. Išeivijoje plačiai darbavosi Lietuvių Bendruomenėje.

KETVIRTASIS MOKSLO IR KŪRYBOS SIMPOZIUMAS

Čikagoje įvyko pereitų metų lapkričio pabaigoje. Tokie simpoziumai vyksta kas ketveri metai ir jau vir-

tę, galima sakyti, tradicija. Šis paskutinis buvo gausiausias ir turiningiausias. Šalia įvairių mokslinių ir kūrybinių svarstymų buvo suruošta technikos, dailės ir numizmatikos parodos. Įvairūs svarstymai buvo vykdomi apie 50-tyje sekcijų. Šiame didelės reikšmės suvažiavime iš Australijos dalyvavo prof. Dr. Z. Budrikis ir architektas J. Žalaskas.

MOKYKLOJE

— Jonuk, sakyk, kokius žinai naminius gyvulus? — klausia mokytojas.
— Šuo. Katė. Daugiau nežinau.
— O karvė ar naminis gyvulus?
— Ką jūs, pone mokytoja: kas gi laiko namuose karvę!

Gydytojas ligoniui alkoholiui:

— Tavo nelaimės kaltininkas yra alkoholis.

— Na, pagaliau nors vienas žmogus surado tikrąjį kaltininką! O iki šiol visi mane kaltindavo...

SYDNEJAUS LIETUVIŲ KLUBE

16-18 East Terrace Bankstown Tel. 708 1414

Sausio 30 d., šešt., 7.30 val.
ŠOKIAI grojant Klubo kapelai

Vasario 6 d., šešt., 7.30 val.
HAVAJŲ VAKARAS

Programoje: Trevor Martin Hawaiian Group.

Vasario 13 d., šešt., 7.30 val.
ŠOKIAI grojant Klubo kapelai

Vasario 14 d., sekm., 3 val.
NEPRIKLAUSOMYBĖS ŠVENTĖ

PASTABA: Klubas turi naują virtuvės vedėją. Atsilankykite ir išbandykite naujos šeimininkės gėrybių.

Jos Didenybės karalienės Elžbietos II įsakymu Sydnejaus lietuvių katalikų dvasios vadui gavus bajoro titulą, kun. Petrą Butką sveikina

Antanėliai — Laimutė, Danguolė, Algirdas, Algimantas, Gediminas

ALK FEDERACIJOS SUVAŽIAVIMAS

Gruodžio 29-30 d.d. Melbourne įvyko metinis Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos suvažiavimas, kuris praėjo gana sėkmingai ir turiningai. Per abi dienas išklausyta ir priimta bendrieji Federacijos Valdybos ataskaitiniai pranešimai, kurie gausių suvažiavimo atstovų priimti be priekaištų. Išsamiai nagrinėtas "Tėviškės Aidų" leidimo reikalas, išklausyta turininga ir plati kun. P. Butkaus pasakaita tema "Atsinaujinimas pagal Vatikano II susirinkimą ir mūsų apaštalavimas". Dėmesio verti iš suvažiavimo pamaldų metu pasakyti kun. P. Daukno ir kun. Dr. P. Bačinsko pamokslai.

Išrinkta nauja Federacijos Valdyba, į kurią įeina: H. Statkuvienė, V. Žemaitis, V. Čižauskas, V. Vaitiekūnienė, E. Šemetienė, E. Marganavičius, J. Keblys ir J. Jurgelaitis. Pirmininku paliko V. Čižauskas.

Sydnejaus Liet. Moterų Soc. Globos Draugija jau dabar sparčiai ruošiasi savo tradiciniam Blynų baliui, kuris šįmet įvyks vasario 20 d. Sydnejaus Liet. Klube. Programą ruošia pačios Draugijos ponios, ir tikimasi ji bus labai patraukli ir originali.

PADĖKA

Ryšium su Kūčių parengimu Melbourne, maloniai dėkojame p.p. M. Žiogienei, E. Krikščiūnienei, B. Padgurskienei ir G. Aičienei už rūpestį ir įdėtą darbą Kūčių vakarienes sėkmingumui.

Tai pat dėkojame p. Krikščiūnui (junr.) už salės patvarkymą Kūčioms. Bendruomenės salė jau gražiai išdažyta p. J. Kulio pastangomis.

Visiems didelis lietuviškas ačiū.

ALB Melbourne
Apyl. Valdyba

A. Liet. FONDO V a j u s p r a t e s i a m a s

Kam rūpi mūsų bendruomenės ateitis, tam negali nerūpėti A.L. Fondo reikalai.

Paremk A.L. Fondo Vajų!

Kiekvienas susipratęs lietuvis - patriotas, kuriam rūpi lietuviybės išlaikymas ir tikintis į Lietuvos nepriklausomybės atstatymą, remia ir aukoja Australijos Lietuvių Fondui.

Ričardas Šemetas

Mūsų Pastogė AUSTRALIAN LITHUANIAN WEEKLY

Published
by the Lithuanian Community
Publishing Society Ltd.
P.O. Box 550
Bankstown, N.S.W. 2200

Redaktorius V. Kazokas
Redakcijos Patariamoji Komisija: V. Bukevičius, A. Dudaitis, I. Jonaitis, A. Reigys, V. Patašius.
Redakcijos adresas: 13 Percy St. Bankstown, N.S.W. 2200
Tel. 709 8395
Administracijos adresas: P.O. Box 550
Bankstown, N.S.W. 2200
Administracijos tel. 709 4846

PRENUMERATA:

Australijoje metams \$ 20
Užsienyje paprastu paštu \$ 24
Oro paštu į N. Zelandiją \$ 35
Oro paštu kitur \$ 50
Atskiro nr. kaina 50 centų

Redakcija rašinius taiso ir skelbia savo nuožiūra. Už skelbimų turinį neatsakoma.